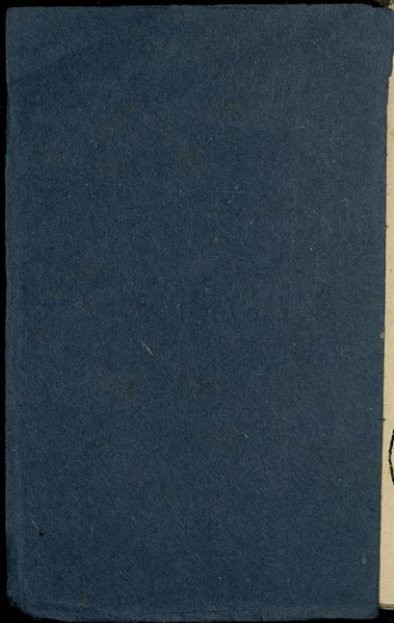

33134, I, B, g, 200

KERŠANSKI
JUNAK,

ali

MOLITEVNE BUKVICE

za

slovenske vojake
in sploh za katoliške mladenče.

Spisal

L. Jeran.

Z dovoljenjem visokočastitljivega Ljubljanskega
škofijstva.

g natis.

Ljubljani 1886.

Malozna M. GERBER, bukvovez.

Opomba. Pri izdelavi téh molitev so bile v rabo vzete tudi bukvice, ki so jih sv. Oče papež za katoliške vojake v darilo poslali iz Rima.

Keršanskega vojaka dvojna vojska.

Vojske niso igrače. Na vojski se meči krešejo, sulice in bajoneti rožljajo in ognjene krogle križem švigajo kakor blisk. Čast in poštenje serčnemu vojaku, kateri se neprestrašen vojskuje za svojega svitelega cesarja in za drago domovino!

Keršanski vojak ima pa še drugo vojsko: vojsko za svojo dušo. Vojska za zveličanje kratkornikar ni igrača! Zakaj v ti vojski je sovražnikov, da je temà. Med ognjenimi krogami vojska velikrat ni hujši, kakor je vojska z doma-

čimi dušnimi sovražniki; in marsikateri, ki se je sovražniku na vojski serčno v brambo stavil, je za svojo dušo slab vojskovalec, pregrešno živí, in njegova duša zapade peklenškemu sovražniku v róp.

Ti, slovenski vojak! takó nikar ne delaj; temuč vojskuj se korenjaško, da boš premagal obá sovražnika — sovražnika cesarjevega in sovražnika svoje duše.

Sveti Juri, dvojni vojak.

Sveti Juri je bil na Jutrovem domá. Bogate pa poštene keršanske starše je imel; pošten in moder je bil tudi on že kot mladenič. Dvajset let star je sam radovoljno k vojakom šel, kar je tudi njegov ranjki oče bil; vedel je namreč, da je tudi vojaški stan od Boga

postavljen, pravico terditi, hudo delce strahovati in sovražnikom na pete stopiti.

Sveti Juri je služil nejeverskega cesarja Dioklecijana, kateri ga je močno rad imel in v visoko čast povzdignil; zakaj sveti Juri je bil neprestrašen vojak in zvest cesarju. Sveti Juri je bil pa vojak moškega serca, ki mu je bilo pošteno živeti in Bogu služiti več, kot vse na svetu, in se mu je gnjusilo do malikovanja in nesramnega ajdovskega življenja. Dioklecijanu samemu je naravnost povedal, da nima prav, ker nedolžne kristjane preganja, morí in v malikovanje sili. Vedel je, da za serčno spričevanje svete vere ga čaka huda vojska; zato je serčno in stanovitno molil, preden je vpričo nejevernikov očitno spoznal Kristusa in njegovo sveto

vero, ter malikovalcem njih velike krivice in pregrehe očital. Strašna so terpinčenja, s katerimi so nejeverci serčnega vojaka natezali in mučili, ker se ni hotel podati in od Jezusa odstopiti. Ko niso mogli nič zoper njegovo stanovitnost, ga je ukazal nejeverski cesar Dioklecijan ob glavo djati. Tako je ta serčni vojak vesel svoje življenje sklenil 23. malaga travna pod trinogom Dioklecijanom.

Sveti Juri se slika z zmajem ali lintvernom pod nogami; to pomeni dušnega sovražnika, peklenškega drakona, katerega je bil sveti Juri serčno premagal. Na nekaterih podobah kleči v strani mlada devica; ta devica je duša, Jezusova nevesta, katero je bil sveti Juri otél, da je peklenška pošast požerla ni.

Sveti Juri je mogočen prijatelj in pomočnik vseh pravovernih kristjanov, posebno pa vojakov. Premaguj serčno svoje skušnjave, keršanski mladenič! in otmì svojo dušo greha in pogube, potem bo sveti Juri tudi tvoj prijatelj in vesel tovariš enkrat v svetem rajju.

Keršanski vojak bodi svetega Jurija brat.

Slovenski mladenič! ako se želiš s svetim Jurijem enkrat veseliti, mu moraš v življenju podoben biti.

1. Bodi zadovoljen s svojim stanom. „Bodite podložni za voljo Boga, ali kralju kakor najvikšemu, ali vojvodom kakor od njega postavljenim“, pravi sveto pismo.

2. Sveti Juri je priserčno molil, ker je vedel, da skušnjave pri-

hajajo. Moli tudi ti, da skušnjave premagaš, ker skušnjave so velikrat hude. „Čujte in molite, da v skušnjavo ne padete!“ priporočuje Jezus.

3. Vselej raji zaničevanje terpi, kakor da bi Boga razžalil. Koliko strašnega je sveti Juri preterpel, da se je poštenega ohranil! Spomni se nánj, ko si v nevarnosti grešiti.

4. Nesramnih tovarišev se vari; svoje oči in vse počutke imej pod stražo in v strahovanju. „Oči so dvojna vrata, skozi katere pekel v dušo pride“, pravijo sveti učeniški.

5. Vari se pijanosti. „V vinu je nečistost“, pravi sveti Duh; v vinu so vse pregrehe. Žganje je še hujši, ker je strup za dušo in za telo.

6. Sveti Juri je peklenško pošast premagal, zato on čast ima;

tudi tvoja vsa druga čast bo minula, le samo ta čast ti bo ostala, če boš samega sebe in greh premagal. Bilo je milijone vojakov in jih še bo; vendar na zadnje le tisti obveljá, kdor zvesto Bogu služi, in po svojih dolžnostih živi, vse drugo mine kakor senca.

7. Velikrat v čast svetega Jurija kak očenaš zmôli in ga pomoči prosi. On je velik pomočnik v sili, veliko pri Bogu sprosi.

8. Če hočeš zveličan biti, moraš do konca stanoviten ostati. Veliko jih v vojašino dobrih pride, domú pa sprideni gredó; gorjé njim! Taki velikrat druge pohujšajo. „Bolje bi bilo, da bi se jim mlinski kamen na vrat obesil, in da bi potopljeni bili v globočino morja.“ — Blagor pa tebi, keršanski mladenič, če si med čistimi in poštenimi ter

ostaneš stanoviten, ker tudi ti boš med tistimi, ki bodo Boga gledali. Nečistnik in preklinjevalec je že zdaj gerd in nagnjusen, kakšen bo še le sodni dan! „Blagor jim, kateri so čistega serca; ker oni bodo Boga gledali.“

Tudi vojak mora moliti.

Vojak je tudi človek in kristjan; ako hoče katoliški kristjan ostati, mora moliti in keršansko živeti. — Molitev je ključ v nebesa; kdor ta ključ zaverže, ne bo mogel nebeških vrat odkleniti. — Vojak mora veliko nevarnost premagati; lahko je zapeljan k pijančevanju, k jezi in kletvi, k nepokoršini, neusmiljenju in lenobi, k nesramnosti in nezvestobi. Kdor ne moli, ga milost zapusti, in v brezno pregrehe

pade. — En sam slab tovariš jih utegne veliko družih spačiti in zapeljati. Torej je molitev vojaku tako potrebna, kakor vsakdanji kruh — in pa še bolj. Zakaj, če kruha (komisa) nimaš, oslabiš le na telesu; če nimaš pa molitve, je veliko hujši, zato ker duša oslabí. — Mladenič, če ne boš molil, boš hitro veselje nad Bogom zgubil; — in gorjé tebi, ako boš začel nad grehom veselje imeti! „Kdor zna prav moliti, zna tudi prav živeti“, pravi sveti Avguštin; kdor pa prav žíví, se bo zveličal.

Jutranja molitev.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetega † Duha. Amen.

Češen in hvaljen bodi Bog Oče, ki si me stvaril; češen in hvaljen bodi Bog Sin, ki si me odrešil od večnega pogubljenja; češen in hvaljen bodi sveti Duh, ki si me pri svetem kerstu posvetil in me še v družih svetih zakramentih posvečuješ. V imenu presvete Trojice začnem ta dan; vari

me in bodi povsod z menoj, o Bog! da bo tudi brez greha dokončan. Daj mi pokorno, poterpežljivo in čisto serce; daj meni zvestost v moji službi, mojim vikšim pa poterpljenje z menoj; vari me na vsih mojih potih, da ne pride pregreha na mojo vést, katera bi me pékla noč in dan. O Bog! hočem rajši vse hudo preterpeti, kakor da bi tebe s kakim grehom vedoma razžalil; poterdi me v tem sklepu po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Marija, Božja Mati, moj kerstni pomočnik, moj angelj varh, vsi angelji in svetniki!

prosite za mé danes in vsak dan, varite me vsih nevarnost na duši in na telesu. Amen.

Oče naš.. Češena Marija..
Vera.

Kadar imaš priložnost, greš lahko ob delavnikih v cerkev moliti, kjer boš bolj zvesto molil, kakor drugod.

Premišljevanje.

„Čujte in molite; — vedno molite!“ je nam Kristus rekel. Kdor svete in božje reči premišljuje, tisti tudi moli. Malokdo ima toliko časa premišljevati, kakor vojak na straži, kadar sem ter tje hodi in v dveh urah štiri tisoč stopinj storí, preden je rešen. Ravno tako tudi na potu, po vojaški vaji, zjutraj, o poldne, zvečer, in še večkrat.

Kakó pa premišljevati? — Vse, kar nad seboj in okoli sebe vidiš, te lahko na dobrotljivega Boga spomni, in te tudi bo, če imaš dobro serce. In če se pri tem tvoje serce k dobrotljivemu Stvarniku povzdiguje, je to premišljevanje in molitev. — David je premišljeval neštetilne stvari Božje, in vsaka, če še tako majhna stvar, mu je v sercu hvaležnost do Boga obudila.

Kako lepa je tudi pesem treh mladenčev v ognjeni peči, katero vsak dan sveta cerkev poje:

Hvalite vse stvari Gospodove Gospoda;

Hvalite in povišujte ga na vekomaj.

Hvalite Gospodovi angelji Gospoda;

Hvalite nebesa Gospoda.

Hvalite vse vodé nad nebom Gospoda;

Hvalite vse močí Gospodove Gospoda.

Hvalite solnce in luna Gospoda;

Hvalite zvezde na nebu Gospoda.

Hvalite ves dež in rosa Gospoda;

Hvalite vsi Božji duhovi Gospoda.

Hvalita ogenj in toplota Gospoda;

Hvalita mraz in vročina Gospoda.

Hvalite rosé in riža Gospoda;

Hvalite zmerzlina in ivje Gospoda.

Hvalita led in sneg Gospoda;

Hvalite nočí in dnevi Gospoda.

Hvalite luč in tème Gospoda;

Hvalite bliski in oblaki Gospoda.

Hvali naj zemlja Gospoda;

Hvali in povišuje naj ga na vekomaj.

Hvalite hribi in griči Gospoda;

Hvali vse, kar zelení na zemlji, Gospoda.

Hvalite studenci Gospoda;
 Hvalite morja in reke Gospoda.
 Hvalite morski sômi in vse, kar
 giblje po vodi, Gospoda;
 Hvalite vse tice pod nebom Go-
 spoda.
 Hvalite vse zveri in živine Go-
 spoda;
 Hvalite človeški otroci Gospoda.
 Hvali Izrael Gospoda;
 Hvali in povišuj ga na vekomaj.
 Hvalite mašniki Gospodovi Go-
 spoda;
 Hvalite hlapci Gospodovi Gospoda.
 Hvalite duhovi in duše pravičnih
 Gospoda;
 Hvalite svéti in iz serca ponižni
 Gospoda.
 Hvalite Ananija, Azarija, Mizael
 Gospoda;
 Hvalite in povišujte ga na ve-
 komaj.

Hvalimo Očeta in Sina s svetim
Duhom vred;

Hvalimo in povišujemo ga na ve-
komaj.

Hvaljen bodi Gospod na nebeških
višavah;

Hvaljen, češen in čez vse poviše-
van na vekomaj.

Molitev k Jezusovemu sercu

za dar čistosti.

O serce mojega Jezusa,
zgled in studenec vse čistosti!
posveti moje serce v tempelj
svoje svete ljubezni. Požgi s
svojim svetim ognjem vse,
kar je v mojem sercu neči-
stega, pregrešnega in tebi zo-
pernega, da se v mojem sercu
čistost kakor lilija razcvete, in

ga z najlepšim duhom napolnuje. **O** dobrotljivi Jezus! ki čiste in očišene duše ljubiš, in toliko grešnikov v čiste jagnjeta svoje čede spremeniš; usmili se mojega serca, obrni k sebi vse moje nagnjenja in želje, skleni seboj mojo dušo z zavezo najčistejši ljubezni, in nikar ne pusti, da bi se kdaj od tebe moja duša razločila! Tvoja ljubezen bodi mojemu življenju luč, katera naj me neomadežanega pelje po potu tvojih svetih zapoved, da bom po tem revnem življenju vreden, tebe **Ženina** čistih duš z obličja v obličje gledati in ljubiti vekomaj. Amen.

Molitev vojaka k Jezusu

za milost v njegovem stanu.

Predobrotljivi Jezus! ki vse svoje izvoljene ljubiš, katerega koli stanú, dodeli mi, da v tem stanu, h kateremu me je tvoja sveta previdnost poklicala, tako živim, da tvojo ljubezen čedalje bolj zaslužim. Moja duša bi sicer rada, kakor je toliko svetnikov storilo, daleč od posvetnega hrupa, tebi služila; ker mi je pa tvoja previdnost ta stan odkazala, te pohlevno prosim, o moj Bog! daj mi svojo mogočno milost, da vso nevoljo, vse težave, vse zadrege in skušnjave s

sveto poterpežljivostjo prenašam in premagam, in da tudi spačenost marsikaterega svojih tovarišev s prijaznim posvarjenjem in lepim zgledom na dobro obernem, in da nepoškodovan grem po potu vsih sovražnih pušic. Daj mi stanovitnost v dobrem, o Jezus! da te bom gledal enkrat v tvojem veličastvu, kjer bodo nam vse solze z oči obrisane, smerti ne bo več, ne terpljenja, ne jokanja, ne bolečine več; bo pa večno veselje in življenje. Amen.

O poldne.

Kadar zvoní k molitvi, ako že ne moreš pokrivala (čako) z glave

vzeti, vsaj tako môli. Tudi tebi je potreba blagoslova Božjega, kakor kmetu, ki na polji déla. Ker si vojak, zato nisi nehal kristjan biti; ako si pa nehal biti, gorjé tebi! Tudi tebe zadevajo Jezusove besede: „Kdor bo mene pred ljudmi zatajil, bom tudi jaz njega zatajil pred nebeškim Očetom“. Nepošteno in pregrešno je, kadar se kdo sramuje moliti in Bogu čast dati, naj bo vojak ali kar si bodi. Tebe ravno tista sodba čaka, kakor najrevnišega berača.

Pred jedjó.

Blagoslovi, o Gospod, nas in té darí, katere bomo zavžili iz tvoje obilne dobrote. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Po jedi.

Češen in hvaljen bodi, vsegamogočni **Bog**, za vse prejete dobrote. **Kateri** živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Vselej môli pred jedjó in po jedi, ako bi tudi drugi ne molili. Nehvaležen človek je nagnjusen pred Bogom in pred ljudmi.

Molitev k presladkemu imenu Jezusu.

Predobrotljivi Jezus! zapiši svoje presladko ime v moje serce, da bo ime **Jezus** vedno v mojih ustih, v mojih mislih in v mojem sercu. **Bodi** torej, o **Jezus!** moj **Jezus,** kadar

bedim. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar spim. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar molim. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar delam. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar sem v skušnjavah. **O Jezus!** bodi moj Jezus, da ne grešim. **O Jezus!** bodi moj Jezus, da iz greha vstanem. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar sem v nadlogah in stiskah. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar sem bolan. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar sem v smertni nevarnosti. **O Jezus!** bodi moj Jezus na vojski in v miru. **O Jezus!** bodi moj Jezus, kadar živim. **O Jezus!** bodi moj Je-

zus, kadar umerjem. **O Jezus!** bodi v mojih ustih, kadar dušo izdihnem, da bo moja poslednja beseda: **Jezus, Jezus, Jezus!** Amen.

Molitev mladenčca k Materi Božji.

O neomadežana, o najlepši, o najsvetejši **Devica!** ozri se na me, da se v tolikih nevarnostih v nesnago ne potopim. Serce se hoče vžigati od ostudnega ognja, misli in želje težé na hudo, zgledi hudobnih tovarišev me žugajo po sili v pregreho pogrezniti, hude nagnjenja so vedno bolj močne in nadležne. **O najčistejši De-**

vica! z velikim zaupanjem se v toliki stiski k tebi zatečem, ki si pomoč kristjanov; k tebi povzdignem svoje oči, jutranja Zvezda, zgodnja Danica! Pokaži mi pravo pot, katera me popelje iz té nevarnosti, odženi od mene sovražnike lepega življenja; zaduši v meni pregrešno nagnjenje; nagni celo moje serce k Jezusu, da le njega samega išem, le njemu samemu želim dopasti. **O Marija**, ki te **Duh Božji Mater** lepe ljubezni imenuje, zateri in pogasi v mojem sercu vso nagnjusno ljubezen, in vžgi v meni gorečo ljubezen do angeljske čistosti in nedolž-

nega življenja. To mi sprosi, o Marija! da se ne pogubim, ker „nič nečistega ne more v nebeško kraljestvo“. Prosi, prosi, o Marija! Amen.

Keršanskega vojaka ura.

Ura je ena. En Bog je, En Gospod, ki je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je. **Ena** je previdnost **Božja**; po ti previdnosti sem tudi jaz v tem stanu; naj se izide volja **Božja**! — **Ena** reč je k zveličanju potrebna, milost **Božja**, katera se zgubi tudi z **Enim** samim smertnim grehom. **Le En** o samo dušo imam; če to

zgubím, je vse zgubljeno! **Le** **E**n a sama prava cerkev je; **le E**n sam **Z**veličar **J**ezus **K**ristus; **E**n poglavar svete cerkve, rimski papež, zdaj **Leon XIII**; pred njim jih je bilo že 259.

Ura je dve. **D**ve ste zapovedi ljubezni: **L**jubi **G**ospoda svojega **B**oga iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli in iz vse svoje moči; — ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. — **D**vojna je sodba, posebna in vesoljna. **D**va kraja bota na vekomaj terpela; pekel za pregrešne, nebesa za bogoljubne. **D**va studenca **B**ožje-

ga razodenja imamo: Sveto pismo in ustno ali besedno izročilo. Dve zavezi ali testamenta imamo, staro do Kristusa, novo po Kristusu. Dvojn je greh, smertni in odpustljivi. Dvojni gosposki mora vsak kristjan pokoren biti, duhovski in deželski.

Ura bije tri. Tri Božje osebe so: Bog Oče, Bog Sin, Bog sveti Duh, — vse tri en sam Bog. Angelji in izvoljeni duhovi mu neprenehoma pojó: Svéti, svéti, svéti, Gospod Bog nebeških trum! — Tri so božje čednosti: vera, upanje, ljubezen. Tri

so najimenitniši dobre dela: **Molitev, post, milošina.**

Ura udari štiri. Štiri so poslednje reči; smert, sodba, pekel, nebesa. Štiri so poglavitne čednosti: modrost, zmernost, pravičnost in serčnost. Štirje so v nebo vpijoči grehi; Bog nas varuj vanje pasti!

Ura je pet. Pet imamo cerkvenih zapoved. Pet je bilo modrih devic; Gospod jih je seboj v večno veselje vzel; pet je bilo nespametnih, so terkale in terkale, pa Gospod jim ni odperl nebeških vrat. Pet reči je k zakramentu svete pokore potrebnih,

če tudi le ene same letih ni-
maš, je nevredna tvoja spo-
ved.

Ura je šest. Šest je
grehov zoper svetega Duha.
Varuj se jih, ker ne bodo
lahko katerikrat odpušeni —
ne na tem, ne na unem svetu;
uči sveto pismo.

Ura je sedem. Sedem
je svetih zakramentov; ne po-
zabi tretjega in četrtega po-
gosto prejémati! Sedem je
naglavnih grehov, ki so stu-
denci vse nesreče. Sedem
je telesnih dél milosti; peto
imaš večkrat priložnost spol-
novati. Sedem je dušnih dél
milosti: 1. grešnike svariti;

2. nevedne podučiti; 3. dvomljivim prav svetovati; 4. žalostne tolažiti; 5. krivico voljno terpeti; 6. tistim, ki so nas razžalili, iz serca odpustiti; 7. za žive in mertve Boga prositi. Vsaki dan imaš priložnost, katero teh dél deliti. **Sedem** je darov svetega Duha; sedmere poglavitnim grehom nasprotne čednosti so pa: **Ponižnost**, radodarnost, ljubezen, čistost, zmérnost, poterpežljivost, gorečnost v dobrem.

Ura bije osem. **Osem** je zveličanskih čednost: **Zveličani** so ubogi v duhu, zveličani so krotki, zveličani so žalostni, zveličani so lačni in

žejni pravice, zveličani so u-
smiljeni, zveličani so čistega
serca, zveličani so mirni, zve-
ličani so, kateri zavoljo pra-
vice preganjanje terpé, ker
njih je nebeško kraljestvo.

Ura udari devet. Okoli
devete ure, po judovskem
številu, je umerl Jezus na kri-
žu, po našem pa ob treh po-
poludne. **Devet** je ptujih
grehov.

Ura je deset. **Deset**
zapovedi je Gospod Bog na
gori Sinaj dal, in Jezus nam
jih je bolj natanko razložil.
Kdor po zapovedih živi, bo
zveličan.

Ura je enajst. Ob enajstih so bili poslednji delavci v Gospodov vinograd poklicani. **O Jezus,** daj mi, da klicanja v tvoj vinograd ne preslišim!

Ura je dvanajst odbila. Dvanajst je apostelnov Gospodovih: Peter, Andrej, Jakop starši, Janez, Tomaž, Jakop mlajši, Filip, Jernej, Matevž, Simon, Juda Tadej, Matija. Dvanajst členov, ali delov ima apostolska vera.

Večerne molitve.

Angeljevo češenje se móli, kadar zvoni.

Molitev.

En dan mojega življenja je zopet pretekel, in zopet sem eno stopinjo bližej groba in sodbe Božje. Ti, o dobrotljivi Bog, si mi tudi ta dan bil odločil, da bi za zveličanje svoje duše bil kaj storil, in tvojo neskončno velikost in dobroto premišljeval, častil in

hvalil. **O** moj dobrotljivi **Stvarnik!** kako veliko dobrega si mi zopet ta dan storil, kako malo sem ti pa jaz hvaležen bil! **Obvaroval** si me nagle in neprevidene smerti, in me pri ljubem zdravju ohranil, z živem preskerbel in vse nesreče odvernili. **Bodi** češen in hvaljen, moj **Stvarnik**, moj **Odrešenik** in moj **Posvečevalec!** za té in vse druge dobre brote zdaj in vekomaj. **Amen.**

Pomisli zdaj, kako si ta dan živel in izprašaj vest. Obudi žalost čez svoje grehē in obljubi Bogu, da se boš bolj skerbno vprihodnje greha varoval.

Obžalovanje in sklep.

O moj dobrotljivi **Bog!** iz serca mi je žal, da sem te od svojih mladih lét velikrat in zopet danes večkrat tako nepremišljeno razžalil. Gnjusijo se mi vsi moji grehi, sovražim jih iz vsega serca, ker sem ž njimi tebe, toliko svetost in dobroto, razžalil. **T**erdno sklenem, tebe neskončno svetost in dobroto, nikoli več ne žaliti. **P**osebno pa sklenem s tvojo milostjo se tistih grehov varovati, h katerim sem posebno nagnjen. **D**a pa to za res spolnim, te prosim, preusmiljena mati **Marija!** sprejmi

me pod svojo obrambo in vari me vsake nevarnosti greha, ker dobro vém, da tisti, ki je pod tvojo obrambo, bo pred vsem zalezovanjem hudobnega sovražnika obvarovan v življenji in v smerti. Amen.

Oše naš . . . Češena Marija . . . Vera.

Tri Božje čednosti

ob kratkem.

Vera. O moj Bog, za terdno verujem vse, kar nam sveta katoliška cerkev zapoveduje verovati, ker si ti sam to razodel, ki si večna resnica in modrost, katera ne more goljufati, ne goljufana biti.—

„Verujem, o Gospod, pomagaj
moji nejeveri.“ Mark. 9, 23.

Upanje. O moj Bog, u-
pam s tvojo milostjo večno
zveličanje doseči, ker si ti to
obljubil, ki si vsegamogočen,
zvést, dobrotljiv in usmiljen.
„Ohrani me, o Gospod, ker
sem v té zaupal.“ Ps. 15.

Ljubezen. Ljubim te, o
Bog, čez vse, ker ti si ne-
skončna, najljubeznjivši do-
brota, katera je vse ljubezni
vredna. „Ti véš, o Gospod,
da te ljubim.“ Jan. 21, 15.

Sveta maša.

Pri sveti maši je na altarju sam živi Bog pričujoč; kruh se namreč spremeni v Jezusovo telo, vino pa v njegovo sveto Rešnjo kri. Svetejšega opravila na svetu ni. Če se takó nespodobno v cerkvi obnašaš, kakor nekateri, si boš hude reči na glavo nakopal. „S svetimi rečmi se mora sveto ravnati.“

Molitev pred sveto mašo.

V imenu Boga † Očeta,
in † Sina, in svetega † Du-
ha. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog,
milostljivi Oče! zdaj bo maš-
nik tvojega edinorojenega Sina
Jezusa Kristusa tebi, pravemu
živemu Bogu, daroval. Po-
nižno te prosim, sprejmi to ne-
precenljivo daritev, po namenu
našega Odrešenika, v svojo
večno čast in v dolžno zahvalo
za vse dobrote, katere nam
deliš. Sprejmi jo v vedni spo-
min britkega terpljenja in smer-
ti našega Zveličarja na križu.
Tebi, o Bog! se ponižno pod-
veržem, ker v tvoji vsega-

mogočni roki so vse stvari v nebesih in na zemlji, in te ponižno prosim, odpusti mi po ti neomadežani daritvi nedolžnega Jagnjeta moje obilne grehe in zanikernosti, in zbriši kazni in strahovanja, katere sem zaslužil. Zavoljo tolike daritve mi dodeli, o Bog! keršansko živeti in srečno umreti. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Začetek sv. maše.

Mašnik pred altarjem moli.

Pred Bogom vsegamogočnim spoznam, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z dejanjem. Zadolžen sem

pred teboj, o pravični **Bog**, silno sem zadolžen! Zato prosim **Marijo**, vselej čisto **Devico**, in vse svetnike in svetnice **Božje**, prosite za me usmiljenja pri **Gospodu**, našem **Bogu**.

Usmili se nas, o vsega-mogočni **Bog**! odpusti nam naše grehe, in pripelji nas v večno življenje. **Amen**.

Slava ali glorijsa.

Čast in hvala **Bogu** na višavah, in mir ljudém na zemlji, kateri so svete volje. Hvalimo te, častimo te, mólimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti, **Gospod Bog**, nebeški **Kralj**! **Gospod**,

edinorojeni Sin Jezus Kristus,
 Gospod Bog! Jagnje božje,
 Sin Boga Očeta, ki grehe
 sveta odjemlješ, sprejmi našo
 prošnjo; ki sediš na desnici
 Boga Očeta, usmili se nas!
 Ker sam ti si svet, sam ti
 Gospod, ti sam najvikši, Je-
 zus Kristus s svetim Duhom
 v časti Boga Očeta. Amen.

Kadar mašnik na moški strani moli.

M o l i m o.

Vsegamogočni in neskončno
 modri Bog, ki si žejnemu
 ljudstvu studenec žive vode iz
 skale obudil; zbudi iz naših
 terdih serc solze žalosti, da
 bomo svoje grehe objokovali,

in po tvoji milosti njih odvezo
dosegli. Po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem.

O Gospod, vžgi z ognjem
svetega Duha naše serca, da
ti bomo s čistim telesom slu-
žili, in z očišenim srcem do-
padli.

Bog, ki si nam v prečud-
nem Zakramentu spomin svo-
jega terpljenja zapustil; dodeli
nam, prosimo, svete skrivnosti
tvojega telesa in tvoje kervi
tako častiti, da sad tvojega
odrešenja vedno v sebi čutimo.
Kateri živiš in kraljuješ z Bo-
gom Očetom v edinosti svetega
Duha, Bog vekomaj. Amen.

List ali berilo.

(Po bukvah modrosti 4. 5.)

O kako lep je čisti rod, kateri se v čednosti sveti! zakaj njegov spomin je večn, ker pri Bogu in pri ljudeh hvalo ima. — On nosi kakor premagovalec večno krono, ker je v vojskovanji za čistost plačilo doségel. Hudobnih rodovitna množica pa ne bo za nič. Oni bodo brez časti umerli, in bodo med mertvimi vekomaj v zasramovanju. Vsi prestrašeni bodo (pred sodbo) prišli, ker se bodo svojih grehov spomnili, in njih lastne hudobije bodo zoper nje tožile. Od groznega strahú bodo vsi pre-

padeni, in se bodo začudili, kako so (pravični) tako naglo zveličanje dosegli. — Tukaj bodo sami pri sebi rekli: „Ti so tisti, katerim smo se mi nekdanj posmehovali, ter jih za sramotljiv pregovor imeli. Mi neumni! smo imeli njih življenje za nespamet, in njih konec za nečast; glejte, kako so zdaj prišteti med otroke božje in njih delež je med svetniki! — Takó govore ti v peklu. Pravični pa bodo vekomaj živeli in pri Gospodu je njih plačilo.“

I. Evangelj.

Bukve se prelože in mašnik gre na drugo stran.

Vstanem poslušat sv. evangelj — veselo oznanilo, — katerega nam je Jezus iz nebés prinesel, da naj po njem živimo in se zveličamo.

Iz evangelija sv. Mat. 5. post.

Jezus je odperl svoja usta in je učil, rekoč: **B**lagor jim, kateri so čistega serca, ker oni bodo **B**oga gledali. **B**lagor mirnim, ker bodo otroci božji imenovani. **B**lagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili zavoľjo mene;

veselite se in od veselja poskakujte, ker vaše plačilo je obilno v nebesih.

O Bog! daj mi moč, vselej po evangeljskih naukih živeti, in večno veselje doseči. **Amen.**

V e r a.

Môli vero, kadar jo mašnik moli, potem reci:

O moj **Bog**, daj mi milost, da bom vselej po sveti veri živel, jo neprestrašeno pred vsem svetom pričal, do konca stanoviten ostal, in poslednjič v veri, upanju in ljubezni svoje življenje sklenil. **Amen.**

Molitev pred pridigo.

O, tolažnik sv. Duh! ki si Jezusove aposteljne razsvetlil, da so njegov nauk popolnoma uméli; razsvetli tudi pričujočega božjega namestnika, da nam bo s takimi besedami govoril, katere se najbolj našega serca primejo, in da bo nam take nauke dajal, katerih mi najbolj potrebujemo, da se bomo zamogli hudega varovati in dobro storiti. Nam pa daj milost, ga tako goreče in zvesto poslušati, kakor da bi Jezusa samega slišali, nam svoje nebeške nauke oznanovati.

O Marija! sprosi nam milost, da bomo božjo besedo zvesto poslušali in v srcu ohranili, kakor si jo ti poslušala in ohranila. **Amen.**

Molitev po pridigi.

Češen in hvaljen bodi, o **Gospod, Zveličar naš!** za nauke in opominovanja, katera smo zdaj slišali. **Daj** nam tudi moč in milost po njih stanovitno živeti, za vero serčno vojskovati se, in v tvoji ljubezni umreti.

Sveta Marija, Božja Mati, in vsi zvoljeni duhovi, prosite za nas, da v večno pribežā-

liše, v vašo srečno družbo pridemo. Amen.

II. Darovanje.

Mašnik kelih odkrije in daruje Bogu kruh, potem vino.

Sprejmi, sveti Oče, vsega-mogočni večni Bog! ta čisti dar, katerega jaz, tvoj nevredni služabnik, tebi, pravemu živemu Bogu z mašnikom vred darujem za svoje neštivilne grehe, zamere in zanikarnosti, za vse pričujoče, in tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, da bo meni in njim v zveličanje in v večno življenje. Amen.

Darujemo ti tudi, o **Gospod!** kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega božjega veličastva za naše in vsega sveta zveličanje. **Amen.**

S temi darovi vred darujem tudi samega sebe tebi, o sveti **Oče**, neskončno usmiljeni **Bog!** Tebi dam in priporočim vse svoje dušne in telesne moči; dodeli mi, da bo vsako moje djanje in nehanje tvojo čast povikševalo. **O Bog**, ki ti dar le iz čistih rok dopade, in molitev iz nedolžnega serca sprejmeš; očisti mi dušo in telo, da naj zdaj in vselej

tvoj sveti tempelj bo. Čast
bodi Bogu Očetu in Sinu in
sv. Duhu. Kakor je bilo v
začetku, in zdaj, in vselej,
in vse večne čase. Amen.

Tihe molitve.

Prosimo, o Gospod Bog, poglej usmiljeno na to daritev, katero tvojemu veličastvu darujemo za svoje grehe, in zbudi iz naših oči potoke solz, da bomo z njimi plamene svojih grehov pogasili. Po Kristusu, Gospodu našem.

Raztergaj, o Gospod, zaveze naših grehov, in dodeli nam vnovič odpušanje in milost, da ti bomo radovoljno

in s čistim srcem hvalni dar darovali.

Prosimo te, o Bog! dode-li svoji Cerkvi mir in edinost, da ti bodo vsi njeni udje mirno in veselo služili. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Predglasje.

Mašnik ga póje ali pa slovesno moli.

Vzdigni se iz prahú serce, moj duh povzdigni se v nebesa, moj jezik hvalo pój Bogu, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Ker pa jaz, nevredna stvar, tebe večne časti

Kralja spodobno ne zamorem hvaliti, se sklenem z vsemi angelji in vikšimi angelji, s **Kerubi** in **Serafi**, kateri tebi neprenehoma v en glas ženó hvalo: **Svet, svet, svet Gospod Bog** nebeških trum! **Nebo** in **zemlja** je polna tvoje slave. **Hosana** na višavah! **Hvaljen** bodi, kateri pride v imenu **Gospodovem**! **Hosana** na višavah!

Spomin za žive.

O usmiljeni nebeški **Oče!** prinesemo ti ta presveti dar, in te v imenu **Jezusa Kristusa**, tvojega preljubega **Sina**, ponižno prosimo za tvojo sve-

to katoliško cerkev, za našega papeža Leona, za našega škofa Jakopa, za našega cesarja Franciška Jožefa, za vse pričujoče in za vse verne kristjane. Prosim te, o Gospod! spomni se posebno tudi tistih živih, za katere sem posebno dolžan, ali sem se namenil moliti, zlasti pa (Imenuj žive, za katere ti je posebno moliti).

Zdaj se sklenem z vsemi svetniki božjimi, posebno z visoko častitljivo vselej Devico Marijo, materjo našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, in te prosim, dodeli meni in vsim vernim po njih

zasluženu in prošnji vselej in povsod svojo mogočno pomoč. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

III. Povzdigovanje.

Ko se kruh posvečuje.

Pri zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete in častitljive roke, je zahvalil svojega nebeškega Očeta, in kruh posvétil, razlomil ter dal svojim učencem, rekoč: *V z e - m i t e i n j e j t e v s i o d t e g a : Z a k a j t o j e m o j e t e l o .*

Kadar se sveto Rešnje Telo povzdigne.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus! ki si zdaj na altarju

*v podobi kruha živ pričujoč.
 O Jezus, bodi mi milostljiv!
 O Jezus, bodi mi usmiljen!
 O dobrotljivi Jezus, odpusti mi
 moje grehe!*

Ko se vino posvečuje.

Po večerji je vzel Jezus tudi kelih z vinom v svoje svete in častitljive roke, je zahvalil nebeškega Očeta, in ga posvetil ter dal svojim učencem rekoč: **V**zemite in pite vsi iz njega: Zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, katera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušanje grehov. **K**olikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.

Kadar se sv. Rešnja Kri povzdigne.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus! ki si na altarju v podobi vina živ pričujoč. O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o dobrotljivi Jezus, tvoj sem živ in mertev. Daj, o Jezus! da tvoja predraga kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanju.

Po Jezusovi zapovedi se zdaj spominja tvoje sveto ljudstvo, o Bog! njegovega zveličavnega terpljenja, od smerti vstajenja in njegovega častitljivega vnebohoda. V tem spominu darujemo tvojemu pre-

svitlemu veličanstvu ta prečisti in neomadežani dar, ta sveti kruh večnega življenja, in ta kelih brezkončnega zveličanja.

Poglej, o Gospod! s prijaznim obličjem na ta naš dar, in sprejmi ga tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar pravičnega svojega služabnika **Abelna**, dar očaka **Abrahama** in dar vélicega duhovna **Melkisedeka**.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! naj tvoj sveti angelj prinese ta dar na nebeški altar pred tvoje božje obličje, da, kateri koli bodo presveto **Jezusovo Telo** in nje-

govo presveto rešnjo **Kri** vživali, se z vso nebeško milostjo napolnijo. Po ravno tem **Kristusu, Gospodu našem.**

Spomin za mertve.

Usmili se tudi, o dobrotljivi **Bog!** vsih tistih, ki so z znamenjem svete vére pred nami v večnost šli, in se še v vicah očišujejo. Posebno te pa prosim za te-le duše. (Imenuj jih tukaj, za katere ti je posebno moliti.) **Priserčno** te prosim, o **Gospod!** dodeli tém in vsim, ki v **Kristusu** počivajo, kraj hladú, luči in mirú, po **Kristusu, Gospodu našem.**

Pa tudi na nas, uboge grešnike, milostljivo poglej, o Gospod! in vzemi nas po tem revnem življenju v družbo svojih izvoljenih, po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih itd.
(Moli oče naš do konca.)

Na prošnjo prečiste Marije Device in vseh svetnikov nas réši, o Bog! vsega hudega, in daj nam mir v našem življenju; brani nas, da nas tvoji sovražniki od tebe ne odvernejo in v greh ne zapeljejo. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; daj nam mir! **O** nedolžno božje **Jagnje!** daj nam mir vesti, daj nam tisti srečni mir, katerega svét ne more dati. Ohrani tudi svojo sveto Cerkev v miru in edinosti, in spreoberni njene sovražnike in vse krivoverce k pokori in pravemu miru.

O Gospod **Jezus Kristus**, **Sin živega Boga**, ki si s svojo smertjo svet poživil, ponižno te prosim, očisti vselej moje serce vseh grehov, preden tvoje sveto rešnje **Telo** prejmem, in obvari me po

svoji neskončni dobroti, da te nikoli nevredno ne bom prejel; obvari me te grozne nesreče in stori z menoj usmiljenje, da mi bo pri vsakem svetem obhajilu ta angeljski kruh živež za mojo dušo v večno življenje. Amen.

IV. Mašnikovo obhajilo ali zavživanje.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljen bo moja duša! (Reci trikrat.)

Obudi želje se z Jezusom vredno skleniti in reci:

Mašnik zdaj sveto rešnje
Telo in sveto rešnjo **Kri** vži-

je; o moj **Bog!** kako srečen bi bil tudi jaz, ako bi mi bilo dano to angeljsko jed vredno vžiti. **O** moj **Zveličar!** iz serca mi je žal, da sem te žalil, in nisem vreden te prejeti. Vendar moja uboga duša hrepeni po tebi, kakor jelen po merzli vodi. **Za** terdno sklenem, da se bom posihmal vseh grehov varoval, še prav posebno pa tistega, h kateremu sem najbolj nagnjen. **Prizanesi** mi tedaj, o **Gospod,** moj **Zveličar!** in pridi s svojo milostjo v moje serce, oživi me zopet in stori me močnega k vsemu dobremu. **Nikar** ne glej mojih grehov, glej pa veliko

revšino moje duše, katera berž slabí in peša, ako se pogosto s teboj v svetem obhajilu ne sklene. Pridi tedaj tudi k meni, o nebeška mana, v duhu te vredno želim prejeti. Povikšaj v meni vero, poterdi upanje, vžgi gorečo, pravo apostoljsko ljubezen, in stori me tako močnega, da rajši umerjem, kakor da bi te še s kakim grehom radovoljno razžalil. Amen.

Po zavživanju.

M o l i m o .

O Gospod Bog! vlij milostljivo milost sv. Duha v naše serca, da bomo zamogli svoje

grehe z zdihovanjem in solzami izmivati, in da po tvoji dobroti željeno odpušenje grehov dosežemo. Po Kristusu, Gospodu našem.

O Gospod, naša pomoč in bramba! podpiraj nas; serce in ves život nam s sramožljivostjo oživi in z novo čistostjo navdihni; da bomo po tem daru, ki smo ga tvoji dobroti darovali, pred vsemi skušnjavami zavarovani.

Prosimo, o Gospod! stori, da te bomo vekomaj vživali, ker podobo tega večnega vživanja imamo v časnem prejemanju tvojega presvetega Telesa in presvete tvoje Kervi,

ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in svetim Duhom, Bog vekomaj. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Blagoslovi nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, Bog † Sin, in Bog sveti † Duh, in tvoj blagoslov ostani vselej pri nas. Amen.

Poslednji evangeli.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila od začetka pri Bogu. Vse reči so po nji storjene. V nji je bilo življenje in živ-

ljenje je bilo luč ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli slehernega človeka, kateri na svet pride. Na svetu je bil in svet je po njem storjen; pa svet ga ni spoznal. In **Beseda** je meso postala (z desnim kolenom se poklekne) in med nami prebivala; in vidili smo njeno čast, čast kakor edinorojenega od **Očeta**, polno milosti in resnice.

Po sveti maši.

O presveta in prečastitljiva **Marija Devica**, mati našega **Gospoda Jezusa Kristusa**, vsega svetá **Kraljica**, ki si bila vredna, ravno tistega **Stvarnika**

vseh stvari nositi, katerega najsvetejše Telo in Kri smo zdaj pri sveti maši na altarju darovali; pristopi k njemu za me, ubozega grešnika, in sprosi mi, kar koli sem pri obhajanju te neizrečene skrivnosti védoma ali nevédoma, z razmišljenostjo, z vnemarnostjo, ali kakor koli si bodi, zagrešil, naj mi po tvoji presveti prošnji dobrotljivo odpusti, on, ki živi in kraljuje na vse vekomaj. Amen.

Zakrament sv. pokore.

Opomin k pokori.

Grozna in čez vse naše misli strašna reč je smertni greh. Keršanski mladenič! naj se zgodi s teboj karkoli, le tega se povsod vari, da ne zajdeš v smertni greh. Ko je bil sv. Viljelm nekdam v hudih skušnjavah zoper čistost grešiti, je živega oglja po tleh potresel in se po njem valjal, da

je z natornim ognjem ogenj greha premagal.

Ako si pa v smertni greh zašel, je tvoja nesreča grozno velika. Boljši bi bilo za te, da bi bil pred umerl. Sv. Bernard pravi: „Ko bi spokornik imel jasne oči serca, da bi videl, kako velika je hudobija smertnega greha, bi ne mogel nobene mervice kruha brez solza snesti“. Le ena sama pot ti je še odperta, da se zveličaš, pot pokore. Ali glej, da je ne zamudiš, in skerbi, da jo prav opraviš!

Molitev pred spraševanjem vesti.

Ravsvetli me, o sveti Duh!
da bom spoznal vse svoje gre-

he, da se na tanko spomnim, kakó, kjé, kedáj in kolikrat sem z mislijo, z besedo, z željami, z dejanjem ali z zamudo dobrih del dobrotljivega Boga razžalil. Marija, prečista Devica, moj kerstni pomočnik, moj angelj varh, pridite mi na pomoč, sveto pokoro tako opraviti, da zadobim odpušanje grehov, se zares in za vselej poboljšam in zveličam. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kratko spraševanje vesti.

Ali sem veroval vse, kar sv. katoliška vera uči? — Ali sem kaj govoril čez vero, ali čez druge

svete reči? Ali sem se sramoval moliti? Ali sem molil zjutraj, opoldne, zvečer, pred jedjo in po jedi? Ali sem hodil v cerkev? Ali sem molil in se čedno zadržal v cerkvi? Ali sem čez Boga ali previdnost božjo kaj godernjal, ali celó zmerjal in preklinjal? Ali nisem prederzno grešil in mislil, Bog mi bo že odpustil, če tudi grešim? Ali se nisem z božjo besedo norčeval ali božjega imena nepridno imenoval? Ali nisem duhovnov premalo spoštoval, ali jih celo zaničeval? Ali nisem preklinjal, se rotil, zavdajal, ali celo po krivem prisegal? Ali sem obudil večkrat božje čednosti? Ali nimam kakih vraž in praznih vér? Ali nisem nedelje in praznika oskrunil s hudobnimi druščinami, s plesom, pijančevanjem, ali z družimi grehi?

Ali sem si kaj prizadeval keršanske resnice bolj spoznavati? Ali bi bil lahko h keršanskemu nauku hodil, pa sem iz lenobe opušal? Ali sem bil pri pridigi ali maši razmišljen? Ali nisem imel še celo nespodobnih misel v cerkvi? Ali sem nalaš v take kraje hodil v cerkvi, da sem se ogle doval ali govoril? Ali nisem celo med božjo službo v pivnice (oštarije), na ples ali v druge pregrešne družine hodil? — Ali sem dolžnosti svojega stanú spolnoval? Ali nisem staršev in predpostavljenih jezil, žalil ali celo klel? Ali se jih nisem morebiti sramoval, jih zaničeval, ali v sili in potrebi zapustil? Ali sem jezi in togoti vdan? Ali sem bil v kakem prepiru ali sovraštvu? Sem koga pretepal, ali poškodoval? Sem bil komu nevošljiv? Ali nisem koga

v kaj hudega napeljal; ali mu slab svèt dal? Ali sem komu prav dajal, ko je kaj napačnega ali krivičnega storil? Ali sem koga zasmehoval ali zaničeval, ko je molil, v cerkev šel, ali kaj družega prav storil? Ali nisem nedolžnega kaj obdolžil? Ali se nisem katerikrat upijanal? Ali nisem od staršev po nepotrebno denarja prosil, in ga potem zapravljaj? Ali nisem bil do bližnjega neusmiljen ali terdoserčen, postavim na kmetih, na vojski? Ali nisem bil prevzeten in napuhnjen? Ali sem imel radovoljno nečiste misli, ali želje? Sem poslušal nagnjusno govorjenje ali petje? ali pa sam nespodobno govoril ali pel? Ali sem s takim govorjenjem ali drugač koga pohujšal? Ali nisem svojih oči od tacihi reči zderžal, ki v nečistost napeljujejo? Ali se nisem z ro-

kami, s prederznim norčevanjem ali z drugim gerdim dejanjem zoper čistost pregrešil? Ali nisem s tacimi grehi celó družih pohujšal? Ali sem hodil v kako priložnost greha? Ali sem sam seboj ali z družimi kaj nespodobnega storil? — Sem komu kaj uzél ali škode storil? Ali se nisem kake tatvine ali celo ropa deležnega storil? Ali sem koga obrekoval, ob dobro imé pripravil, se lagal? Ali nisem zdražb delal? Ali nisem imel poželenja do ptujih rečí? — Ali sem voljno poterpel in se v Božjo voljo vdal, kadar me je kaj hudega zadelo? Ali se nisem hvalil in bahal s praznimi rečmi, ali celo z lažmi? Ali se nisem celo s pregrešnimi rečmi hvalil? Ali nisem postopal, ko bi bil lahko kaj dobrega storil? Ali sem kaj zamudil, kar sem bil dolžan sto-

riti? Ali sem šel večkrat v letu k spovedi in k sv. obhajilu? Ali sem bil poslednjikrat prav spoved opravil? Ali sem se poboljšal? Ali sem naloženo pokoro opravil? Ali sem storil vse tako, kakor mi je bilo na spovedi rečeno?

Molitev po spraševanju vesti.

O moj **Bog**, ki vse moje misli, želje, besede in dejanja veš, pred teboj s serčno žalostjo spoznam, da sem velikrat in hudo grešil! **O** pravični **Sodnik**, ki si angelje zavoljo enega samega greha na vekomaj zaverigel; o neskončni in nezapopadljivo sveti **Bog**, ki si perve starše za-

voljo enega samega greha iz lepega raja pahnil, — oh kaj boš z menoj storil, ker sem te tolikrat in tako hudo razžalil?

O dobrotljivi nebeški **Oče!** zavoljo Jezusa Odrešenika mi odpusti še zdaj moje grehe. Odpušanja nisem vreden, to spoznam; vendar poglej na mojo veliko revšino in prizanesi mi. Žal mi je, da sem grešil, ker ti si me z dobrotami obsipal; jaz nehvaležni sem te pa žalil in tvoji svetosti nasproti delal, tvojo dobroto zaničeval. **O Bog,** obudi še globokejši žalost v

mojem sercu, in odpusti mi moje grehe!

Jezus, dobrotljivi Zveličar moj! ozri se na me z lesa svetega križa in operi me s svojo predrago kervjo, katero si prelil v odpušanje grehov. Ti ne želiš smerti grešniku, ampak da se spokori in vekomaj živi; za to zaupam v tvoje usmiljenje in v tvoje neskončno zasluženje, da ne bom zaveržen. Jaz tedaj za terdno sklenem, se poboljšati, pripravljem sem zanaprej rajši vse prestati in preterpeti, tudi umreti rajši, kakor tebe, neskončno Svetost, še katerikrat več razžaliti. O Jezus!

poterdi ta moj sklep, in daj mi pravo in resnično stano-
vitnost do smerti, da ne bom
nikoli več milost zgubil, ka-
tero upam zdaj po mašnikovih
rokah zadobiti.

O Marija, prečista Devica!
sprosi mi pravo obžalovanje
mojih grehov, in terdno voljo,
se res poboljšati. Moj zvesti
angelj varh, moj sveti patron,
in vsi izvoljeni božji! pristo-
pite mi v pomoč zdaj, ko sto-
pim pred Božjega namestnika,
da se bom odkritoserčno in
skesano vseh grehov spovedal,
se prav spokoril in vse grehe
in hude priložnosti za vselej
zapustil. **Po Jezusu Kristusu,**

našem milostljivem Gospodu in
 Odrešeniku. Amen.

Po spovedi.

Povišuj moja duša, Gospoda,
 in vse, kar je v meni, hvali
 njegovo sveto ime! Povišuj
 moja duša Gospoda, in ne
 pozabi čudežev njegove mi-
 losti! Odpustil ti je tvoje rane.
 Odrešil je od smerti tvojo du-
 šo; z dobrotami te je obsul,
 kronal te je s svojo milostjo.
 Gospod je milostljiv in usmi-
 ljen, poterpežljiv in ves do-
 brotljiv. Ni ravnal z menoj
 po mojih grehah, in mi ni
 povračeval po mojih hudobijah.

Kakor je nebó visoko nad zemljó, tako kraljnje njegovo usmiljenje nad tistimi, kateri se ga bojé. Vé, da smo slabe stvari, da smo prah. Povišujte Gospoda, ker on je dober. Njegovo usmiljenje je večno.

O kako si neskončno do-
brotljiv, o Bog! ker si od-
pustil meni ubogemu grešniku.
Očistil si mojo dušo, vse nje-
ne rane zacelil, vso gnjusobo
si z nje obrisal, in zaveze pre-
tergal, v katerih jo je hudobni
duh imel vklenjeno. Zopet se
smem tvojega sina imenovati;
o kako se ti bom zahvalil za
toliko usmiljenje in toliko do-

broto! Pred tvojim obličjem tukaj ti obljubim, da se bom varoval vsega greha in pri-ložnosti k grehu; obljubim ti, da bom s tvojo milostjo čisto in pošteno živel do smerti. Tudi terdno sklenem, dobrega storiti, kolikor bo v moji moči in zmožnosti. Pomagaj, o Bog, pomagaj mi!

Jezus, moj Odrešenik! ki si me v zakramentu svete pokore očistil, tebi zdaj darujem svoje serce, svojo dušo in svoje telo. Vari in ohrani me, in daj mi milost, da bom tebe, le tebe samega čez vse ljubil. Izruj iz mojega serca vse napačne in pregrešne nagnjenja,

in dodeli mi, da se mi bo iz celega serca do vseh grehov gnjusilo, posebno pa do tistega, kateremu sem bil najhujše vdan.

Marija, predobrotna Mati! ti me v grehu nisi zapustila: tudi zdaj, ko sem očišen, te prosim, sprosi mi milost stanovitosti do konca. Pod tvojo pomoč in brambo pribežim zdaj in vselej. Amen.

Moj angelj varh, moj kerstni pomočnik in vsi izvoljeni Božji! hvalite Gospoda z menoj zdaj in vekomaj. Amen.

Pred sv. Obhajilom.

O presladki Jezus! kdo mi dá milost, da v beli podobi

kruha tvoje obličje gledam, katerega angelji želijo gledati? Kdo mi dá, da se mi odpró peteri studenci tvojih svetih rán, katere z očmi vere na tvojem telesu vidim? Kdo mi dá piti iz tega studenca žive vode, da se omije moja grešna duša? Vêrujem z nepremakljivo vero, da si ti, moj Bog, pričujoč v najsvetejšem Zakramentu z dušo in s telesom, po božji in človeški natori. Vêrujem, da v tem presvetem Zakramentu je zares pričujoče tvoje prečastitljivo telo, svitlejši od solnca, s tisto čistostjo, lepoto in častitljivostjo, kakor v nebesih. Vê-

rujem, da je v tem presvetem Zakramentu tvoja sveta Rešnja kri, katero si za moje zveličanje prelil; in da je tukaj tvoja presveta duša, tvoje človeštvo in božanstvo. Za to vero hočem živeti in umreti. Amen.

Predobrotljivi Jezus, v tebe upam, ker ti si moje zveličanje, moja moč in pribežališe, ti si studenec vse dobrote. Nikoli bi se ne upal, tebe v tem zakramentu vse skrivnosti prejeti, ako bi mi ti sam ne dajal zaupanja, ki si me s svojo predrago kervjo odrešil! Ker imam pa to zaupanje, stopim k tebi, kakor

ubožna ovčica k dobremu pastirju, kakor bolnik k zdravniku, kakor obsojeni jetnik k zagovorniku. Usmili se me, o Jezus! in reši me, ker ti nikogar ne zapustiš, kateri v té zaupa. Amen.

O v kako močni ljubezni je gorelo tvoje serce, preljubeznjivi Jezus! da si nam pred odhodom v smert na križu večerjo pripravil, katera vso sladkost v sebi ima. Velika in prečudna je bila tvoja ljubezen, ko si se ponižal našo natóro nase vzeti; pa še veliko prečudniši je ta, da si nam svoje telo v jed, in svojo kri zapustil v pijačo, in nam

samega sebe daš! Zato te ljubim iz celega serca, ti edino tolažilo v stiski, edino upanje moje uboge duše, edina najvikši dobrota! Ljubim te z vso močjo svoje duše! o da bi te premogel vsak migljej življenja zmiraj gorečniše ljubiti; to je moja koperneča želja, po tem moje serce zdihuje. Ti me k sebi vabiš, ti vse moči mojega telesa nase vlečeš, ti hočeš mojo lačno dušo nasititi in napojiti. O kakošen bi mogel biti, da bi te ne ljubil! O goreči ogenj ljubezni v sercu mojega Jezusa! vnemi moje serce, da bo gorelo v živi ljubezni. Lju-

bim te, o Jezus! le tebe bom ljubil vekomaj. Amen.

Hrepenenje po Jezusu.

Moja duša koperni po nebeški mani, katera sama zamore njeno hrepenenje utolažiti: moja duša koperni po angeljskem kruhu, kateri sam jo bo nasitil; moja duša koperni po pravem živem Bogu, kateri je v presvetem Zakramentu pričujoč našim dušam v močni živež. Kakor jelen hrepeni po merzli vodi, tako hrepeni moja duša po tebi, o Jezus, Jagnje Božje! Pridi tedaj o Jezus, sin Marije, in napolni mojo dušo z nebeško slad-

kostjo, da odmerjem vsi posvetnosti in le tebi samemu živim, le tebi samemu zvest ostanem v življenju in v smerti. Amen.

Poniževanje in obžalovanje.

O neskončno sveti, nezapadljivi, veliki Bog! kdo si ti? in kdo sem jaz, da se ponižaš pri svetem Obhajilu k meni priti, me s svojim telesom nasititi in pri meni stanovati? Kako je velika tvoja ponižnost — kako grozna pa moja nehvaležnost, in moja revšina! Ti, kralj vseh kraljev, Gospod nebeških trum, ki pogledaš zemljo in se strese;

ti, studenec svetosti, pred katero angeljska čistost zgine; ti solnce večne lepote, ki prebivaš v nedosegljivi luči: jaz pa nesnažna stvar, polna vsake revšine, zbegana od strast in hudih nagnjenj, nečimernosti podveržena, posoda osramotenja, in otrok jeze in temote! Ločil sem se od tebe s svojimi pregrehami, o Jezus! nisem vreden, da greš pod mojo streho; ker pa vendar prav za terdno sklenem, se zana-prej vseh grehov varovati, in tebi s celim srcem služiti, usmili se me še zdaj, reci le eno samo besedo, in bo ozdravljena moja duša, in bo

smela prejeti tebe, skrivnost vseh skrivnost, dobroto vseh dobrot.

Prošnja.

Zaupam v tvoje usmiljenje in neskončno dobroto, o moj Jezus! vendar se le s strahom prederznem k tvoji mizi približati se, ker čutim butaro svojih grehov, in svojo revšino in slabost spoznam. Torej se obrnem k tebi, o križani Zveličar moj, pod peruti tvoje brambe pribežim; ti me ozdravi in blagoslovi, ker se tebe Sodnika bojim, se tebi Odrešeniku v naročje veržem. Kakor velika je tudi moja ne-

vrednost, vendar vse svoje zaupanje stavim na tvoje usmiljenje, katero konca nima, na tisto usmiljenje, s katerim si se ponižal, na križu za zveličanje vsega človeštva življenje dati. Poglej tedaj, o Jezus, na ubogo stvar, za katero si svoje življenje dal, za katero je tekla sveta rešnja kri iz tvojih ran, da bi naše grehe izmila, — poglej name, in stori me vrednega, te v najsvetejšem Zakramentu tako goreče prejeti, kakor so te prejeli tvoji aposteljni pri zadnji večerji, in kakor te prejemajo najbogoljubniši kristjani v svetem Obhajilu. Pri-

serčno mi je žal, da sem te kdaj razžalil, in resnično želim vse hudo popraviti, kar sem storil; odpusti mi, usmiljeni Bog, vse hudo, kar sem storil, da pridem s svatovskim oblačilom k tvoji sveti mizi, in da mi ta nebeška jed ne bo v pogubljenje, ampak v večno življenje. Amen.

O Marija, sveta Mati! moj zvesti angelj varh, vsi svetniki, in posebno ti moj kerstni pomočnik I., pristopite mi v pomoč s svojo mogočno prošnjo, da Jezusa, Sina Božjega, vredno prejmem in mu vselej zvest ostanem.

Ko služabnik očitno spoved moli, obudi obžalovanje ali grevengo; potem reci trikrat z mašnikom:

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Po svetem Obhajilu.

Premišljuj nekaj trenutkov dobroto Gospodovo, moli v tvojem sercu pričujočega Jezusa, potem reci:

Duša Kristusova posveti me, — **telo Kristusovo** zveličaj me, — **kri Kristusova** napóji me, — **voda iz strani Kristusove** očisti me. — — **O dobrotljivi Jezus**, usliši me, in ne pripusti mi, da bi za-

pustil te, hudobnemu sovražniku ubrani me, ob smertni uri pokličì me, in deni ti zraven sebe me, da z angelji tvojimi bom hvalil te na vse vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Zdaj, o Jezus, ženin moje duše, si pri meni in z menoj; zdaj si posestvo mojega serca, o dobri Pastir! ki si dal življenje za svoje ovce, vzemi me, najdeno ovčico, na svoje rame, nesi me na dobro pašo, na katero si me bil pri svetem kerstu postavil, vari me, brani me vsih sovražnikov moje duše, da se

nikdar več ne zgubim; vodi me, da se do tvojih nebeških planjav pripasem, ki si se ponižal k meni priti.

O prava Luč, ki razsvetli slehernega človeka, kateri na svet pride, razsvetli oči mojega serca, da spoznam tvojo silno veliko ljubezen, in ne daj, da bi se kdaj pred tvojo lepoto zaklenile.

O Ogenj! kateri vedno gori, in nikoli ne ugasne; vžgi moje serce, da bo gorélo v tvoji ljubezni, ker si prišel o genj ljubezni na svet prinest, da njegov plamen povsod gori in žari.

O Kralj nébes in zemlje!
 ki si neskončno bogat z usmiljenjem; ozri se na-me ubožega reveža; ti poznaš vse moje potrebe, le ti sam mi zamoreš pomagati in me obogatiti! **Bog** vsega usmiljenja, pomagaj mi in zlij nad mojo ubogo dušo zaklade svojega usmiljenja.

Ti si neomadežano Jagnje **Božje**, ki grehe sveta odjemlje; vzemi od mene, prosim te, vse grehe, in zatri in pokončaj v moji duši, kar mi je škodljivo, in kar tebe žali. **Na-**polni jo le samo s tem, kar je po tvoji volji, in moji duši v zveličanje.

Z a h v a l a.

Hvalim in zahvalim te, molim, častim, povišujem te, o nezapopadljivi Bog, da si se ponižal priti pod mojo streho, v mojo revno dušo. Ponižam se pred teboj in prosim te, odpusti mi in pozabi, da sem tvojo milost in dobroto tolikrat slabo obračal, da sem tvojo pohlevnost zaničeval, da sem tvojo pravico dražil, da sem te tako slabo pripravljen pri sv. **Obhajilu** prejemal; in daj mi milost in pomoč, da odsihmal do svoje poslednje ure ostanem stanoviten v dobrem. Amen.

Prošnja do Jezusovega Serca.

O najčistejše Serce Jezusovo! ti popolnoma zgled deviške duše, pomagaj mi, da ne bom nikoli padel v gnjusobo nečistosti, ker nič nečistega ne more v nebeško kraljestvo. Daj mi milost, da ne bom nikoli preklinjal, da se bom varoval jeze, da bom z vsemi v keršanskem miru ostal in vselej živel zadovoljen s svojim stanom. Daj mi vselej spoštovati sveto cerkev in njene namestnike, in do vsih ljudi keršansko ljubezen imeti. Stori me močnega, da vse hude nagnjenja premagam, pra-

vično in trezno živim, greh
čez vse sovražim in tebe čez
vse ljubim. Daj mi moč, tudi
vpričo svojih tovaršev tebe vse-
lej serčno spoznovati, da se
nikoli ne sramujem molitve,
čednost in dobrih del; da tudi
svoje tovarše z dobrim zgle-
dom k čednosti budim. Oči-
sti in posveti mi serce, da
ne bo nikoli nespodobno po-
želelo; očisti in posveti mi usta,
da ne bodo nikoli nesramno
govorile; očisti in posveti mi
oči, da se bodo vsih nečistih
pogledov varovale; očisti in
posveti mi roke in vse moje
počutke, da se vsega pre-
grešnega dejanja obvárujem.

Stori z menoj, kar je tvoja sveta volja, v tvoje presveto Serce se zdaj podam; pošlji mi rajše smert, ali najhujšo nesrečo na svetu, kakor da bi te katerikrat s smertnim grehom razžalil. **O Jezus**, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o dobrotljivi Jezus, tvoj sem živ in mertev! Amen.

K Materi Božji.

O sladka, o dobrotljiva Mati našega Odrešenika! prosim te, zahvali namesto mene Jezusa, svojega ljubega Sina, s tisto gorečo ljubeznijo, katera v tvojem sercu z živim plame-

nom neprenehoma žari, da se je ponizal, k meni, najnižji stvari priti, in mojo dušo s svetim Rešnjim Telesom nasititi in s sveto Rešnjo Kervjo napojiti, jo ozdraviti in za večno življenje poživiti. Sprosi od njega, da naj moja duša in moje telo vselej tako čisto obvaruje, da bo v meni imel vredno prebivališče in da bo vselej pri meni ostal, da z močjo nebeške jedi po keršanskih čednostih živim, in enkrat srečno umerjem. Amen.

Moj kerstni pomočnik v nebesih, in vsi svetniki! prosite zame, da bom stanoviten v dobrem; moj zvesti angelj!

vari me greha noč in dan,
ubrani me vsemu hudemu.
Amen.

Tri božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi troj-
edini **Bog, Oče, Sin** in sveti
Duh! kateri si vse stvaril,
kateri vse ohraniš in vladaš,
kateri dobro poplačaš in hudo
kaznuješ. Verujem, da se je
Sin Božji včlovečil, da nas je
s svojo smertjo na križu od-
rešil, in da nas sveti **Duh** s
svojo milostjo posvečuje. Ve-
rujem in terdim vse, kar si
ti, o **Bog** razodel, kar je Je-

zus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po

smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsega-mogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si največi dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrot-

ljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **G**ospod! bolj in bolj. **K**er te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam; mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. **Ž**al mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega **G**ospoda, svojega najboljšega **O**če-

ta razžalil. Terno sklenem, vse grehe in vse hude pri-
ložnosti zapustiti, storjene gre-
še zdalje bolj obžalovati, in
nikdar več zoper tvojo sveto
voljo ne ravnati. Vzemi me
zopet za svojega otroka, in
dodeli mi milost, ta svoj sklep
dopolniti. Prosim te po ne-
skončnem zasluženju tvojega
Božjega Sina, našega Gospoda
in Zveličarja, Jezusa Kristu-
sa. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, **Odrešenik** sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog**, usmili se nas!

Sveta Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati Božja,		
Sv. devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabriel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angelji in arhangelji,
za nas **Boga** prosite!

Vse svete verste zveličanih
duhov, za nas **Boga** pro-
site!

Sv. Janez Kerstnik, za nas
Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas **Boga** prosi!

Vsi sveti očaki in preroki,
za nas **Boga** prosite!

Sv. Peter,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Pavel,		

Sv. Andrej,
 Sv. Jakop,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakop,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas

Boga prosite!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas **Boga prosite!**

Vsi sveti učenci **Gospodovi,**
za nas **Boga prosite!**

Vsi sveti nedolžni otroci, za
nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas
Sv. Lavrenci,		Boga
Sv. Vincenci,		prosi!

Sv. Fabijan in Sebastjan,	}	za nas
Sv. Janez in Pavel,		Boga
Sv. Kozma in Damijan,		pro-
Sv. Gervazi in Protazi,		sita!

Vsi sveti marterniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregori,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Jeronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spozno-
vavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga
prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Francišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki,
za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina,		

**Sv. Anastazija, za nas Boga
prosi!**

**Vse svete device in vdove,
za nas Boga prosite!**

**Vsi svetniki in svetnice Božje,
za nas Boga prosite!**

**Bodi nam milostljiv; zanesi
nam, o Gospod!**

**Bodi nam milostljiv; usliši
nas, o Gospod!**

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

**Nagle in neprevidene
smerti,**

Skušnjav hudičevih,

**Jeze, sovraštva in vse
hude volje,**

Duhá nečistosti,

reši nas, o Gospod!

Treska in hudega vre-
 mena,
Šibe potresa,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smerti,
S skrivnostjo svojega sve-
 tega včlovečenja,
S svojim prihodom,
S svojim rojstvom,
S svojim kerstom in sve-
 tim postom,
S svojim križem in ter-
 pljenjem,
S svojo smertjo in svo-
 jim pokopom,
S svojim svetim vsta-
 jenjem,
S svojim čudovitim vne-
 bohodom,

reši nas, o Gospodi!

S prihodom Tolažnika svetega
 Duha, reši nas, o Gospod!
 V dan sodbe, reši nas, o
 Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori
 pripelji,
 Da svojo sveto cerkev
 vladaj in ohrani,
 Da pastirja apostoljske-
 ga in vse cerkvene sta-
 nove v svoji sveti veri
 ohrani,
 Da sovražnike svete cer-
 kve ponižaj,
 Da našega cesarja ob-
 varuj,

prosimo te, sliši nas!

Da keršanskim kraljem
in oblastnikom mir in
pravo enovoljnost da-
ruj,

Da vsemu keršanskemu
ljudstvu mir in edinost
dodeli,

Da nas vse v svoji sveti
službi poterdi in ohrani,

Da naše misli k nebeškim
željam povzdigni,

Da vsem našim dobrot-
nikom večne darí dodeli,

Da duše naše in naših
bratov, bližnjih in do-
brotnikov večnega po-
gubljenja reši,

Da sad zemlji daj in
ohrani,

prosimo te, sliši nas!

Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeli, prosimo te, sliši nas!

Da nas usliši, prosimo te, sliši nas!

Sin Božji, prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. i. t. d. tiho.)

**V. In nas ne vpelji v sku-
njavo.**

**O. Temuč reši nas od hudega.
Amen.**

Molitve po litanijah.

1. K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje

Kervi takó častiti, da sad tvo-
jega odrešenja vedno v sebi
čutimo. Kateri živiš in kra-
ljuješ z Bogom Očetom v e-
dinosti svetega Duha, Bog
vekomaj. Amen.

2. Za odvernjenje vseh nadlog in
nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog,
nebeški Oče! poglej z očmi
svoje neskončne milosti naše
reve in nadloge. Usmili se
vseh vernih kristjanov, za ka-
tere se je tvoj edinorojeni Sin,
naš Gospod in Zveličar Je-
zus Kristus, voljno grešnikom
v roke dal, in je tudi svojo
drago kri na lesu svetega kri-
ža prelil. Po tem Gospodu

Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža L., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vsih vernikov! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa L., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z de-

janjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju **I.**, spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji **Božji** časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno, vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveli-

čanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

Lavretanske litanije.

(O praznikih Matere Božje in ob sobotah.)

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,	
Bog sveti Duh,	
Sveta Trojica, en sam Bog!	

Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,

Za nas Boga prosil!

Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavec,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,

za nas Boga prosí!

Kraljica sv. rožnega venca, za nas
Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá od-
jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

M o l i t v e.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v
prečudnem zakramentu spomin

svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica.

S svojim Sinom nas spravi,
svojemu Sinu nas priporoči,
svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Bož-
ja porodnica.

O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Go-
spod! v naše serca vlij, da,
ki smo po angeljevem ozna-
njenji včlovečenje Kristusa,
tvojega Sina, spoznali, po
njegovem terpljenji in križu
zastitljivo vstajenje dosežemo
po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

Češena bodi, Kraljica!

Češena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališe tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle od

hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom in obvari to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsim vernim keršenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I., in vso našo

duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si, Marija.
(Petkrat.)

Sveti križev pot.

Priprava.

S teboj se v duhu sklenem, o preusmiljeni Jezus! in želim s tisto gorečnostjo tvoje bitko terpljenje preiščevati, s katero je tvoje presveto Serce bilo napolnjeno, kadar si s težkim križem obložen po kervavi poti šel proti gori mrtvaških glav. Daj mi milost zavolj tega križevega pota,

da svoje grehe spoznam, ob-
 žalujem in se za vselej in
 resnično poboljšam, da mi
 tvoje britko terpljenje ne bo
 v pogubljenje, ampak v več-
 no življenje.

I. p o s t a n e k.

Jezus v smert obsojen.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
 Ker si s svojim križem svet odrešil.

Zahvalim se ti, o predobrotljivi Jezus, da si se za mene v smertno sodbo vdal, in prosim te, dodeli mi, da bom iz ljubezni do tebe vse krive sodbe čez-me mirno terpel, da ne bom nikogar sodil, da bom vse pregrehe svojega

jezika obžaloval in enkrat milostljivo sojen. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

II. p o s t a n e k.

Jezus vzame križ na ramo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O predobrotljivi Jezus, ki si z veseljem za-me križ objél in voljno nesel; dodeli mi, da bom iz ljubezni do tebe vse zopernosti in nadloge voljno nosil, da zoper bližnjega ne bom nikdar godernjal, in da bom za teboj serčno hodil po poti križev, ter zaslužil tvojo ljubezen. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

III. p o s t a n e k.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O usmiljeni Jezus, ki oslabljen pod težkim križem padeš, pa neizmerna ljubezen te zopet vzdigne; daj mi moč, da iz dušne dremote vstanem, tebe iz celega serca ljubim, vse sovražne zapeljivce srečno premagam, in nikdar več ne padem v pregreho; daj mi tudi veliko milost, da večkrat katerega svojih tovarišev iz greha vzdignem. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IV. p o s t a n e k.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj usmiljeni Jezus! zavoljo žalosti, katera je presunila tvoje Serce in Serce tvoje Matere Marije, ko sta se na poti srečala, te prosim, odpusti mi vso žalost, katero sem kedaj tvojemu in Marijinemu sercu storil, ko sem posvetnemu veselju svoje serce odperl. In dodeli mi to posebno milost, da se slabe družine vselej varujem in le pri tebi veselja išem. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

V. p o s t a n e k.

**Simon Cirenejec pomaga Jezusu križ
nesti.**

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O milostljivi Jezus! ki ti nobeden noče v pomoč priti, in ptujec je primoran za teboj križ nesti; daj, da vsako nehvaležnost od sveta voljno in v duhu pokore prenašam, podpiraj mojo slabost, ker na potu proti nebesam pešam, in dodeli mi, svoj križ objeti in poterpežljivo za teboj nositi.
Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VI. p o s t a n e k.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O ljubeznjivi Jezus, ki si podobo svojega presvetega obličja Veroniki v pertu zapustil; prosim te, vtisni tudi v moje serce in v moj spomin podobo svojega kervavega obličja, da vedno tvoje bitko terpljenje premišljujem in zmiraj svoje grehe objokujem. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmilí se nas, o Gospod, usmili se nas!

VII. p o s t a n e k.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O terpeči Jezus! ki ves oslavljen in razboljen že drugič pod križem padeš; usmili se, usmili se moje grešne duše, ki je že tolikrat v greh zabredla; o daj mi zopet vstati in zares ne več grešiti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VIII. postanek.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O usmiljeni Jezus! ki si Jeruzalemskim ženam rekel: Nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci; daj mojim očém grenke solze, da ne objokujem samo tvojega britkega terpljenja, ampak veliko bolj svoje grehe, da pri tebi odpušanje in pokoj vesti zadobim. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IX. p o s t a n e k.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, ki v silnih težavah in bolečinah v tretjič na zemljo padeš; ponižno te prosim, odpusti mi, ker tolikrat zopet v grehe padem, vari me strašne dušne slepote, dodeli mi, se resnično spreobrniti in ponižno do konca v tvoji milosti živeti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

X. postanek.

Jezusa slečejo in mu žolča dajo piti.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O predobrotljivi Jezus, kolike bolečine si terpel, ko so ti oblačilo z raztepenega in vsega ranjenega života potegnili in te hoteli z žolčem napojiti! **O** Zveličar! ki si mogel tolikanj terpeti za ošabnost v obleki, za nesramnost in nezmernost v jedi in pijači; dodeli mi, da ljubim sramožljivost, se varujem radovidnih pogledov in se ogibljem zapeljive družine, da zatajam in pokorim svoje truplo

in s tistimi, ki so čistega serca, v nebeško veselje pridem. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XI. p o s t a n e k.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubeznjivi Jezus, ki so te v nezmernih bolečinah za roke in noge z ojstrimi žebli na križ pribili; odpusti mi moje nagnjusne grehe, zavoljo katerih si to terpel, pribij me seboj na križ in napolni me s takim studom do greha, da te nikdar več ne bom razžalil. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII. postanek.

Jezus umerje na križu.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O brez vse mere usmiljeni Jezus! ki si s ternjevo krono na glavi, na križ pribit, v neznanih bolečinah svojo nedolžno kri prelil, svojo Mater svetemu Janezu, svojo dušo nebeškemu Očetu izročil, glavo nagnil in umerl; kaj češ, da naj ti jaz za toliko ljubezen povernem? **O**dmerl bom vsakemu grehu in le tebi živel; pomagaj mi, o Jezus! Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIII. postanek.

Jezusa s križa snamejo in njegovi prežalostni Materi v naročje polože.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, prežalostna Mati! kako je bilo prebodeno tvoje serce z mečem neizrečene žalosti, ko si imela svojega preljubega Sina vsega ranjenega, mertvega v naročju. Oh sprosi mi milost, da z nobenim smertnim grehom več Jezusovega terpljenja in tvoje žalosti ne ponovim, ter spokorno in mirno umerjem. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIV. postanek.

Jezusa v grob polože.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O križani Jezus, ki z dišavami pomaziljen, v tančice povit v grobu počivaš; dodeli mi milost, do zamorem s čistim, treznim in poterpežljivim življenjem v tebi počivati, po tebi hrepeneti, presveto Rešnje Telo pogosto in vredno uživati, tvoje bitko terpljenje s pridom preišljevati in se z mirno in zveličavno smertjo s teboj na vekomaj opočiti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, nsmili se nas!

S k l e p.

Ponižno te prosim, o usmiljeni Jezus! sprejmi dobrotljivo to moje premissljevanje tvojega britkega terpljenja, in stori, da bo tebi v čast in zahvalo, meni pa v resnično poboljšanje in v večno življenje. To mi dodeli na prošnjo svoje ljube Matere Marije. Amen.

Vernih duše naj po milosti Božji v miru počivajo. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi, šestkrat; zadnjikrat v namen svetega očeta.

Pri bolnikih.

Molitev bolnika.

Najsvetejši nebeški Oče! tebi je znana moja zadnja ura. Ti si odločil konec mojega življenja; to je moje tolažilo.

Čast, hvala in slava bodi tebi, vsegamogočni Bog! za neštetilne dobrote, katere si mi v vsem mojem življenju skazal. Posebno pa se ti zahvalim za

našega **Z**veličarja, tvojega ljubega **S**ina, ki si ga bil na svet poslal.

O Jezus! v tebe upam, tebe ljubim, v tvojih svetih ranah išem brambe in tolažila za svojo poslednjo uro. **P**ovikšaj mójo vero, poterdi moje upanje, vnemi v meni gorečo ljubezen. **T**ebi, o **G**ospod, darujem telo in dušo!

Sveti **D**uh! tolaži me, očisti in posveti mojo dušo, da sme brez strahu pred **B**oga priti; pelji me v večno življenje.

O največi **D**obrota! prečisto, najsvetejše **B**itje! nikar ne glej na moje grehe, glej

pa na Jezusa, ki je za me na križu umerl. Razveseli se, moja duša, tvoj Zveličar živi, in s svojo smertjo te bo spravil v večno življenje. Potolaži se, moja duša, in v Boga zaupaj, ker Bog je ves ljubezen. Rešil te bo pogube, in te seboj v nebesa vzal.

Sveta Marija! prosi za me zdaj in ob moji smertni uri. Moj sveti angelj varh, moj sveti pomočnik in vsi svetniki Božji! prosite za me, da naj bo Bog usmiljen moji ubogi duši. Amen.

Ko bolnika v sv. Olje devajo.

129. psalm.

Iz globočine vpijem k tebi, o **Gospod!** **Gospod** usliši moj glas! — Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje. — **Gospod!** če boš na pregrehe se oziral, o **Gospod,** kdo bo obstal? — Ali pri tebi je odpušanje grehov, in zavoljo tvoje postave čakam na tebe, o **Gospod!** — Moja duša čaka spolnjenja njegove besede: moja duša v **Gospoda** zaupa. — Od jutranjega čuvanja pa do noči naj **Izrael** v **Gospoda** zaupa. — Ker pri **Gospodu** je usmiljenje, in pri njem je obilno

odrešenja. — In on bo Izrael rešil od vsih njegovih hudobij. — Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetemu Duhu; kakor je bila v začetku, in zdaj, in vselej, in vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Prosimo te, o usmiljeni Bog, Oče, Sin in sveti Duh! zatri v tem bolniku vso moč greha in hudobnega duha, in s pokladanjem mašnikovih rók na prošnjo vseh svetih angeljev, arhangeljev, patrijarhov, prerokov, aposteljnov, mučenikov, spoznovavcev, devic in vseh svetnikov mu očisti dušo in telo. Amen.

Odpusti mu, o usmiljeni Jezus! zavoljo svojega britkega terpljenja, kar je grešil z mislijo, z željami, z besedo, z dejanjam, z zamudo dobrih del; odpusti mu, kar je grešil s počutki svojega života. Amen.

Molimo.

O Gospod Bog, ki si po svojem aposteljnu Jakopu govoril: Ako je kdo izmed vas bolan, naj si dá pripeljati cerkvene duhovne, naj nad njim molijo ter ga pomažejo z oljem v imenu Gospodovem, in vérna molitev bo bolnemu pomagala in Gospod mu bo polajšal: in ako je v grehah, mu bodo

odpušeni : ozdravi, prosimo, o Zveličar naš! po milosti sv. Duha, bolezní tega bolnika, zaceli njegove rane, odpusti grehe, in sleherne bolečine duše in telesa od njega odpravi, in znotraj in zunaj mu popolnoma zdravje usmiljeno poverni, da bo s tvojim usmiljenjem ozdravljen, zmožen k poprejšnim opravilom. **Ki z Očetom in sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.**

Ozdravi ga, Bog Oče, ki si ga stvaril. Ozdravi ga, Bog Sin, ki si zanj na križu terpel. Ozdravi ga, sv. Duh, ki si ga pri sv. kerstu posvetil.

Pobožni zdihljeji, ki se zamorejo bolniku narekovati.

V tebe verujem, o Jezus! Sin živega Boga, ki si na svet prišel, nas zveličat. —

V tebe, o Gospod! kličem; ti si moje upanje, moj delež v deželi živih. Bog je moj Zveličar. Nobeden ni bil osramoten, kdor je v Gospoda zaupal. —

Ljubim te, o Gospod! ker ti si moja moč, moje pribežališe in moj Odrešenik. O Bog, daj, da te bom iz celega serca ljubil! —

O Gospod! ne svari me v svojem serdu, in ne tepi me

v svoji jezi. Odpusti mi moje grehe po svoji milosti; zakaj veliko jih je. Spoznam svojo hudobijo, in moj greh mi je vedno pred očmi. —

Moje serce je pripravljeno, o Bog! moje serce je pripravljeno. Stori z menoj po svoji volji; po svojem usmiljenji ravnaj s svojim hlapcem. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.

Mojo dušo žéja po mogočnem živem Bogu. Kakor hrepení jelen po merzli vodi, tako hrepení moja duša po tebi, o Bog!

Po milosti božji sem, kar sem. Vsak čas bom Boga

častil; njegova hvala bo v
 mojih ustih vùn no vùn. Hval-
 ljen bodi **Bog Oče**, ki si
 me vstvaril. Hvaljen bodi Je-
 zus **Kristus**, ki si me od-
 rešil. Hvaljen bodi sveti **Duh**,
 ki si me posvetil. Čast bodi
Očetu, in **Sinu**, in sv. **Duhu**.
Kakor je bilo v začetku, zdaj
 in vselej in vse večne čase.
Amen.

Ko bolnik umira.

Popotvaj iz tega sveta, ker-
 šanska duša, v imenu **Boga Oče**-
 ta vsegamogočnega, ki te je
 vstvaril: v imenu **Jezusa Kri**-
 stusa, **Sinu** živega **Boga**,
 kateri je za te terpel: v i-
 menu svetega **Duha**, kateri

te je posvetil: v imenu tronov in gospostev: v imenu poglavarstev in moči: v imenu kerubinov in serafinov: v imenu očakov in prerokov: v imenu svetih aposteljnov in evanĝelistov: v imenu svetih mučnikov in spoznovavcev: v imenu svetih menihov in pušavnikov: v imenu svetih devic, in vseh svetnikov in svetnic Božjih: danes naj bo tvoj kraj v miru, in tvoje pribevališče v svetem Sijonu. Po ravno tistem Jezusu Kristusu. Amen.

Ko se je duša ločila od telesa.

Pridite na pomoč, svetniki Božji! Pridite naproti, an-

gelji **Gospodovi!** Sprejmite to dušo, in peljite jo pred obličje Najvikšega.

Naj te sprejme **Kristus**, kateri te je poklical, in angelji naj te neso v **Abrahamovo** naročje.

Oni naj sprejmejo njegovo dušo, in peljejo pred obličje Najvikšega.

Gospod! daj mu večni mir, in večna luč naj mu sveti.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Oče naš. Češena Marija.

Gospod, daj mu večni mir.
In večna luč naj mu sveti.

Molimo.

Tebi, o Gospod! priporočimo dušo tvojega služabnika I., da, ker je svetu odmerl, tebi živi; in kar je po človeški slabosti v življenju grešil, ti po neskončni milosti in dobroti odpusti in zbrisi. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za verne mertve.

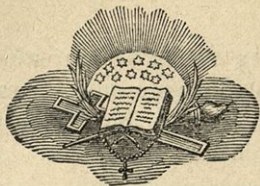
O Bog, iz čegar usmiljenja duše vernih počivajo, daj svojim služabnikom in služabnicam, kateri v Kristusu počivajo, milostljivo odpušanje grehov, da od vsih pregreh od-

vezani, s teboj se brez konca veseliti zamorejo. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Naj v miru počivajo. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.
Vera.

Nekatere
posebne molitve,
zlasti v vojski.

Za vojskovodja.

Gvsegamogočni Bog, ki si
Gospod vojskinih trum; daj
modrost našemu vojvodu, da
nas za sedanje in prihodnje
življenje prav vlada; daj mu

moč in serčnost, da nas zveste služabnike pelje k zmagi zoper dušne in telesne sovražnike, in nas vselej reši iz sleherne nevarnosti. Nam pa dodéli verno pokoršino do njega, nepremagljivo serčnost in veselo vdanost v tvojo sveto voljo. Za to te prosimo, o Bog! po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Za častnike ali oficirje.

Prosimo te, o dobrotljivi Bog! napolni naše vikši z duhom svete vere in goreče keršanske ljubezni, da bodo tebi vselej zvesto služili, nam

pa svetili z dobrimi zgledi. Vlij jim v serce duha pot-
 terpežljivosti in pohlevnosti,
 da bodo poterpljenje imeli z
 našimi pomankljivostmi in po-
 greški; povračuj jim njih trude
 z nami, da bodo pred sede-
 žem tvoje milosti zamogli enkrat
 veseli odgovor od nas dati;
 tega te prosimo po Jezusu
 Kristusu, tvojem ljubem Sinu,
 Gospodu našem. Amen.

Molitev vikšega za podložne.

Vsegamogočni Stvarnik,
 Gospod vojskinih trum! ki si
 mi podložne dal, jih vladati;
 daj mi tudi moč ž njimi ta-

ko delati, da jim njih težki stan polajšam, in njih duše pogubljenja obvarujem. Dodeli mi poterpežljivost, da bom ž njimi kakor dober oče z otroci delal; daj mi dobroto in usmiljenje, da jih bom kakor sinove ljubil in za nje skerbel; daj meni in njim po tvojih zapovedih živeti, da sklenjeni enkrat pri tebi plačilo dosežemo, ki si ga obljubil zvestim hlapcem. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na bojišu ali na pokopališu.

O Bog! po zasluženju Jezusa Kristusa, Odrešenika na-

šega, daj vsem, ki tukaj počivajo, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. —

Oče naš. Češena si Marija. Vera. —

Naj v miru počivajo. Amen.

Za tovariše v boju.

O Gospod nebes in zemlje! blagoslovi s svojo nedolžno kervjo cesarsko orožje, pomagaj našim vojšakom se vojskovati in srečno sovražnika premagati. Vzemi jih pod svojo močno obrambo, ti jim bodi škit pred sovražnikovim orožjem, in vari jih neprevidene smerti. Posebno te prosimo

z vso priserčnostjo, o usmiljeni in dobrotljivi Bog! ne pri-
 pusti, da bi se kateri izmed
 njih v smertnem grehu iz sve-
 ta ločil in pri sodbi spred tvo-
 jega svetega obličja bil za-
 veržen. O Bog usmiljenja in
 prizanašanja, usmili se, usmi-
 li se in prizanesi! Tebi bo-
 di darovano vse terpljenje, te-
 žave, rane in bolečine, živ-
 ljenje in smert naših tovar-
 šev; vse to naj bo s tvojim
 britkim terpljenjem na križu
 sklenjeno, da bo tebi v čast
 in nam v zasluženje. Daj, da
 srečno prestanejo, v imenu Boga
 Očeta, in Sina, in sv. Duha.
 Amen.

Oče naš. Češena Marija.
Vera.

Molitev ranjenega na vojski.

O Jezus, Sin Davidov! o Jezus Sin živega Boga, ki imaš življenje in smert v svoji oblasti; ohrani me saj toliko še pri življenju, da iz mašnikovih rok odvezo svojih grehov in poslednje tolažilo prejmem. Ako pa te dobrote nisem vreden, skaži mi saj usmiljenje in daj mi globoko žalost, daj mi popolnoma skesanje (popolnoma grevengo) nad vsemi grehi, da vekomaj ne bom zaveržen. — O usmi-

ljeni **Bog**, iz serca žal mi je samo zato, ker sem tebe največi Dobroto in Svetost žalil! **O Bog!** nikoli več te ne bom žalil; nikoli več ne bom grešil. — **O Jezus! Jezus! Jezus!** v tvoje roke zročim svojo dušo.

Za mertve vojake.

Vsegamogočni, večni Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na duše naših ranjcih tovaršev, katere so se na vojski ali drugod iz tega sveta ločile. **Očisti jih vseh madežev greha,** od katerih niso bili v tem življenju zadosti očišeni;

nadomesti jim iz Jezusovega terpljenja in iz zasluženja Materice Božje in svetnikov, kar je pomanjkljivega, da brez zadržka pred tvoje sveto obličje pridejo. To te prosimo po Jezusu, tvojem ljubem Sinu, kateri je, ko premagavec smerti in satana, vstal od mertvih in s teboj in svetim Duhom živi edini Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. Češena Marija.
Vera.

Nekateri lepi nauki.

Svetega Tomaža Kempenškega.

Jezusa nad vse ljubiti.

Blagor mu, kdor razume, kaj se pravi Jezusa ljubiti in sama seba zaničevati zovoljo Jezusa. Mora se ljubo zovoljo ljubeča zapustiti, ker Jezus sam hoče čez vse ljubljjen biti. Ljubezen do stvari je zapeljiva in nesta-

novitna; ljubezen do Jezusa zvesta in stanovitna.

Kdor se stvari prijema, bo s spodletljivim padel; kdor Jezusa objame, bo na vekomaj poterjen. Tistega ljubi, in si ga prijatla ohrani, kateri te ne bo zapustil, ko bo vse drugo od tebe odstopilo, in ne bo pripustil, da bi se na zadnje pogubil. Od vsega (posvetnega) se moraš enkrat ločiti, ali hočeš, ali nočeš.

Tvoj ljubi (Jezus) je take lastnosti, da družega ne pripusti; on sam hoče tvoje serce imeti, in kakor kralj na lastnem sedežu sedeti.

Nikar ne zaupaj in ne naslanjaj se na vetrasti terst; ker vse meso je trava, in vsa njegova čast kakor cvet odpade.

Ako išeš v vseh rečeh Jezusa, boš našel zares Jezusa. Ako išeš

pa samega sebe, boš našel tudi samega, pa to bo tvoje pogubljenje. Zakaj več človek sam sebi škoduje, ako Jezusa ne iše, kakor mu zamorejo ves svet in vsi njegovi nasprotniki škodovati.

Ponižno se podvreči.

Ne glej na to, kdo je za tebe, ali zoper tebe; ampak to delaj in skerbi, da bo v vsaki reči Bog s teboj kar koli počneš. Ohrani dobro vest in Bog te bo dobro branil. Zakaj, komur bo hotel on pomagati, njemu ne bo moglo nasprotovanje nobenega človeka škodovati.

Ako bi ti znal dobro molčati in terpeti, bi zares in svesto videl pomoč Gospodovo. On vé, kdaj in kako te rešiti; in zato se njemu zroči. Božja reč je, pomagati in iz vsake zadrege rešiti.

Ponižnega Bog brani in reši; ponižnega ljubi in tolaži; k ponižnemu se sklone; ponižnemu deli veliko milost, in ga po njegovem ponižanju povzdigne k časti. Ponižnemu on svoje skrivnosti razodeva, in ga sladko k sebi vleče in vabi.

Življenje čiste duše pred Bogom.

Kdor nima Boga prijatla, je veden revež in siromak, če ima tudi vse drugo. Boga pa ima tisti prijatla, kateri ga ljubi in se po njegovi besedi ravná.

Po božji besedi se pa tisti ravná, kateri nikoli nemarne besede ne reče, in v dejanju pokaže, kar z jezikom govori, in svoje časti ne iše; ampak v vsem dobrem, kar stori, in kar pri družih vidi, le Boga hvaliti želi.

Kdor je sam sebi všeč, je neumnežu všeč, Bogu pa zopern. Skerbi tedaj pri vseh svojih dobrih delih Bogu dopasti, da še več dobrega od njega zadobiš.

Zakaj se hvališ natórnih darov? Lej, umerjoč si in červi te bodo kmalo snedli. O mladenič! poslušaj nauk starčka: Beži od stvari, katere te motijo.

Strah večnega ognja varuje v nečistost in prevzetnost.

Če od revnega telesa, ki bo moglo kmalo umreti, skušnjave terpiš, misli, kako strašno je terpljenje v večnem ognju. Tako boš s peklenkim ognjem ogenj svojega poželenja pogasil, da duha skoz ogenj otmeš.

Nobena mesena slast dolgo ne terpi; vse posvetno veselje je prazno in goljufno; ravno tako vsa

telesna lepota, in vse, kar hvalo in čast imenuješ.

Kdor se nič ne boji, kmalo v greh pade, in kdor se pred Bogom in njegovimi svetniki ne poniža, ga bodo pri sodbi hudiči osramotili in neusmiljeno ječili.

Boj se tedaj, prevzetnik! boj se v sem svojem dejanju sodbe božje, ne bodi nečimern in ne hvali se, če tudi kaj veljaš.

Spomin Kristusovega terpljenja varuje v razuzdano veselje.

„Blagor jim, kateri žalujejo; potolaženi bodo.“

Od koga bodo potolaženi? Od Kristusa v sercu; ne od nečimernih reči tega sveta.

Prešerne in pohujšljive besede in krohotanje ne gredó k svetemu Kristusovemu terpljenju in k njegovim bolečim ranam.

Ko bi tudi le en sam tern Kristusove krone mojo glavo ali moj herbet prebodel, ali bi se mogel smejati? O ne! od bolečine bi jokal in na glas zavpil.

Ali ko bi žebelj s križa v svoji nogi imel, kam bi mogel iti ali teči? Gotovo bi ne mogel ne iti, ne teči, ampak na mestu bi mógel ostati in bolečino terpeti, in skelenje bolečine bi me učilo s Kristusom terpeti.

In, o da bi mogel tudi najgrenkejši solze točiti in odpušenje svojih grehov zadobiti! Ó kako sveta je žalost, kako sladke so solze, katere se od smiljenja čez presvete rane našega Gospoda Kristusa prelivajo!

Nekaj zgledov

za

keršanske vojake.

Vojak, ki se serčno vojskuje za cesarja, domačijo iz pravico, je kaj častitljivega. Vse časti tacega serčnega vojaka, in on v resnici tudi čast zasluži. Vendar prava čast in slava, katera čez meje tega kratkega življenja seže, zlati venec, ki se bo vekomaj svetil, gre vojaku le takrat, ako je on

tudi vojak za Boga, in se grehu in vsem hudim nagnjenjem moško zoperstavi.

Takemu keršanskemu vojaku Bog v pomoč pride, tudi na vojski, kakor Izraelskemu vojvodu Judu Makabeju. Juda Makabejec je imel 164 pred Kristusovim rojstvom silno vojsko zoper hudodelnega Nikanorja. Pred velikem bojem sta se mu Onija in Jeremija, varha in pomočnika Judatova, ki sta bila že davno popred umerla, prikazala in mu razodela, da ona sta prijatla Izraelskega vojenstva, in da bota pri Bogu zanj prosila. Dala sta Judu Makabejcu zlat meč, rekoč: „Vzemi sveti meč ko dar od Boga; ž njim boš premagal sovražnika mojega ljudstva Izraela.“ Judje, to slišati, so s svojim serčnim vojvodom vred v Boga

klicali, so se vojskovali in molili ob enem, in so 35,000 sovražnikov pobili, ker je bil Bog ž njimi. — Da imaš pa še več lepih zgledov pred seboj, keršanski vojak! bo v naslednjem še kaj povedano od serčnih keršanskih korenjakov.

Ponižni stotnik.

Jezus nam je zažugal, da ne pojdemo v nebeško kraljestvo, ako ne bomo ponižni in priprosti, kakor otročiči. S ponižnostjo si pa človek tudi že na zemlji veliko dobrot sprosi, katerih Bog prevzetnikom in napuhnežem ne da. To vidimo nad ponižnim stotnikom, kakor sv. Matevž popisuje v 8. postavi.

„Ko je Jezus v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri

ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. — Ko je Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, ki so za njim šli. Resnično, vam povem, tolike vere nisem v Izraelu našel! Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom, in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v vnanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro. — Tako je ljubeznjivi

Zveličar bil pripravljen, ponižnemu stotniku še več storiti, kot je uni prosil. Pred napuhnjenim in nesramnim Herodom pa ni hotel čudeža storiti. Tudi ošaben in nesramen mladenič nima pričakovati od Boga pomoči v stiski.

Sveti Kornelij.

Sveti Kornelij je bil stotnik v mestu Cesareji na Jutrovem. Mogel je verne spričevavce na morišče spremljati, in ravno to mu je priložnost dalo, veliko dobrega storiti. Obsojene kristjane je namreč v veri poterjeval in k serčnosti budil. To je bilo Bogu tako ljubo, da so se pri tem opominjanju večkrat še čudeži godili. Neverniki so nad tem stermeli, veliko jih je padlo pred Kornelija, rekoč: „Velik je keršanski Bog! o služabnik Naj-

vikšega, verujemo v Križanega, katerega ti oznanuješ in razglasuješ.“ Malikovavec Demetrij je rekel Korneliju: „Ako moreš, ozdravi mojo bolno ženo!“ Kornelij mu odgovori: „Dajta se kerstiti, prejmita Kristusovo znamenje, in storil bom vama, kar želita.“ Na to se dasta oba kerstiti, in sv. Kornelij je sprosil tudi res zdravje njegovi ženi. Umerl je 46 let po Jezusovem rojstvu 20. svečana. — Dobra keršanska beseda slabega tovariša v veri poterdi, in velikrat smertnega greha in pogube obvaruje. Posvari in poduči tovariša, ki je v nevarnosti grešiti.

Sv. Longin in njegova tovariša.

Ko so Jezusa križali je Longin stotnik bil pri tistih trumah, ki so bile pri Jezusovem križu na

straži. Jezus je glavo nagnil in umerl, stotnik Longin pa je zaklical: „V resnici, ta je Sin Božji!“ Zavoljo tega očitnega pričanja je bil v ječo djan in pred sodbo poklican, in ž njim tudi dva prosta vojaka. Pri zaslišanju se je sveti stotnik bolj bal za svoja tovariša kot sam za-se, ker skerbela ga je, da bi ne začela v veri omahovati, ko bota sodnikovo ojestro žuganje slišala. Torej se je k njima obernil in rekel: „Veselita se, ljuba brata, kmalo nam se bodo nebeške vrata odperle, in angelji Božji bodo čakali na naše duše!“ S temi besedami sta bila vojaka k serčni stanovitosti navdihnjena in sta s svojim stotnikom ob enem neprestrašena umerla za sveto vero 16. vinotoka 34 let po Kristuso-

vem rojstvu. — Ta sveta zgodba nam kaže, koliko premore beseda vikšega do njegovih podložnih, kako močno njegov lepi zgled tudi podložne k dobremu budi. Ako pa vidiš, keršanski mladenič! da je morebiti med velikem številom vojakov tako malo pravih kristjanov, kakor malo jih je bilo nekdanj med nejeverskimi trumami; glej dobro, da tudi ti v hudo ne potegneš, in Božje prijaznosti ne zgubiš. „Veliko je poklicanih, malo zvoljenih;“ pravi Jezus.

Sveti Boštjan.

Nekateri se izgovarjajo, da pri vojakih se ne more moliti in zvesto Bogu služiti. Da je to prazen izgovor, nam sv. Boštjan kaže. Sv. Boštjan je bil stotnik

pri telesni straži cesarja Dijokleciana, in v ti službi je on vse dolžnosti pravega kristjana čisto spolnoval. To se je razglasilo, in sv. Boštjan je bil vjet in pred sodnika gnan. Ali sv. Boštjan se ni ustrašil zavoljo Kristusa terpeti. Sodnik mu je očital, da on s tem dolžnost do cesarja ne spolnuje, ker po keršansko živi. Sv. Boštjan mu je pa modro in resno odgovoril: „Mislím, da cesarju in njegovemu cesarstvu ne morem večí službe skazati, kakor da pravemu Bogu odkritoserčno služim. S tem prav v resnici svojih dolžnost nisem zamudil ali zanemaril, ampak ravno nasproti, ker vem, da dežela, cesarstvo in vladar z nobeno rečjo ne more več pridobiti, kakor če se skerbi, da podložni malikovavstvo zapuste, in najvikšega

Gospoda nebes in zemlje molijo“. Tega serčnega vojaka so zavoľjo njegove zvestobe do Jezusa na drevo razpeli in s pušicami vanj streljali, da je vse truplo v pušicah bilo in so mislili, da je mertev. Ker ga je bil pa Bog pri življenju ohranil, ga je neusmiljeni cesar ukazal tako dolgo s palicami tepsti, da je umerl; in tako je sv. Boštjan dvakrat martro terpel. On je živel in umerl kakor pravi vojak najvikšega Gospoda Jezusa Kristusa.

In ako ti, keršanski mladenič! hočeš s sv. Boštjanom enkrat delež imeti, moraš serčnost imeti, Bogu v vsih okolišinah zvest biti, in tudi govoriti, kjer je zavoľjo Božjega kraljestva govoriti potreba.

Štirideset mučenikov.

Premišljevanje Jezusovega terpljenja človeku vse terpljenje po-

lajša. To je skusilo 40 vojakov, kateri so bili za katoliško vero na Jutrovem pod cesarjem Dijo-klecianom mučeni. V ječi zaperti so se med seboj opominjali, rekoč: „Bratje! kolikrat smo zaničevali smert, ko je bilo treba na vojsko iti? Tolikrat smo bili za posvetnega gospodovavca pripravljene življenje dati! Zdaj pa smo tako srečni in nas je čast došla, za pravico in resnico se vojskovati in terpeti, in svoje časno življenje za njega dati, ki je kri in življenje v naše odrešenje dal, in nam bo večno življenje dodelil“. Veseli so umerli za svojega Gospoda in Boga. Njih spomin je 10. sušca. Spomni se Kristusovega terpljenja, keršanski mladenič, kadar ti je treba kaj terpeti, in še posebno takrat, ka-

dar te skušnjava v greh vabi, da ne boš Jezusa razžalil in ob večno zveličanje prišel.

S v e t i V i t a l.

Vital, vojak in oče ss. Gervazija in Protazija, pride v Ravensko mesto in vidi, ko so ravno Urzicina, zdravnika, zavoljo keršanske vere v smert peljali. Ker je pa Urzicin v hudem terpeženju nekoliko omahoval, mu serčni vojak Vital zavpije, rekoč: „Urzicin, zdravnik, ki si druge ozdravljaj, glej, da sam sebe s sulico večne smerti ne prebodeš!“ S temi besedami poterjen je Urzicin srečno smert dostal. Pa tudi Vitala so popadli, ga neusmiljeno natezali in poslednjič v globoko jamo vergli in s kamenjem podsuli. Malikovavskega popa pa, ki je bil po-

glavarja nadražil, je hudi duh ob-
sedel, da je začel grozno vpiti in
je sam v reko skočil in se utopil.
— Keršanski vojak! naj se Vi-
talove besede na te obernejo in
naj ti bo rečeno: „Serčni junak!
ki domačije družih braniš; glej
dobro, da svoje večne domačije s
pregrešnim življenjem ne zaveržeš!“

Sveti Martin je bil pošten vojak.

Sv. Martin je bil 315. leta v
Sabariji na Ogerskem od never-
skih staršev rojen. V desetem
letu je zoper voljo staršev šel v
keršansko cerkev in se ondi dal
za keršenca zapisati, to je, med
tiste, ki so se k sv. kerstu pri-
pravljali. S kolikim veseljem se
je ta nedolžni otrok keršanskih
resnic učil, se ne da popisati. Ko
je bil dvanajst let star, mu je

tako živa ljubezen do Boga serce prevzela, da je želel v samoti in v pokoju božje neskončne popolnamosti in lepote premišljevati.

Čez nekaj časa je prišlo od cesarja povelje, da so mogli vsi sinovi starih vojakov na vojsko iti. Oče sv. Martina je bil imeniten vikši pri vojaštvu, torej je mogel tudi sv. Martin, še le petnajst let star, v vojništvo iti. Dober kristjan pa povsod, tudi pri vojaki, lahko pošteno živi, torej se sv. Martin tudi tega ni bal. Storil je, kakor je sv. Janez Kerstnik vojake učil.

Sv. Janez Kerstnik je ob reki Jordanu ljudem oestro pokoro oznanoval in jim naravnost povedal, da jih večni ogenj čaka, ako se pri tolikih grehah ne poboljšajo. Ljudje iz vsih stanov so se začeli pri tacih ostrih resnicah tresti in so sv. Janeza prašali, kaj jim

je storiti, da nesreči odidejo. Sv. Janez je vsakemu stanu primerne nauke dal. Tudi vojaki so ga prašali: „Kaj je pa nam storiti?“ Sv. Janez jim je rekel: „Nikogar ne tepite, nikomur ne delajte krivice, in dovoljni bodite s svojo plačo!“ Ako bi zamogli vojaki dandanašnji sv. Janeza Kerstnika prašati, kakor takrat, bi jim še marsikaj ojistrega odgovoril.

Sv. Martin se je zvesto deržal po nauku sv. Janeza; s svojim strežnikom je on ravnal, kakor s svojim bratom in je on njemu velikrat v najmanjših rečeh postregel. Zadovoljen je bil s svojo plačo, iz nje je živel, in ni ljudi nadlegoval. — On je bil usmiljenega serca, in ni nikomur krivice delal, ga zmerjal ali celo pretepal ali terpežil. Gorjé vo-

jaku, kateri, postavim, po dobljeni vojski z ljudmi neusmiljeno dela, nedolžne mori in njih denar in posestvo zoper pravico ropaja; nikoli več taki ne more mirne vesti imeti. Sv. Martin ni tako delal, — on je bil zadovoljen s svojo plačo.

Od navadnih pregreh, ki vojaški stan velikrat ognjusujejo, se je znal sv. Martin popolnoma čistega ohraniti. In ravno zavoljo tacega lepega obnašanja, in ker je bil tolikanj pohleven in krotak, so ga celo njegovi nejeverski tovarši vsi od kraja radi imeli in visoko spoštovali. S keršanskimi čednostmi je sv. Martin celo pri nejevercih spoštovanje zadobil. — Kako vse drugače se zdaj rado zgodi! Novinec pride k starim vojakom, kateri so velikrat tudi stari grešniki, in misli, da bo s tem pri njih spoštovanje zadobil, ako opusti

molitev in vse keršansko, ter začne nespodobno kleti in pregrešno kvantati. O nesrečni človek! s tem tedaj boš pri ljudeh časti iskal, da boš Boga zatajil in zaverigel! Sv. Martin je še med nejeverniki Boga spoznaval, ti pa se boš pred kristjani bal ga spoznati? Tega nikoli nikar ne stori, ako bi te imeli tudi vsi tovarši zasmehovati. Kako huda sodba čaka tacega zatajevavca, ko mu bo sodnik rekel: Ti si mene pred ljudmi zatajil, za to tudi jaz tebe ne morem spoznati pred svojim nebeskim Očetom!

Nekega dné v najhujši zimi sreča sv. Martina na Amienskih vratih na Francoskem na pol nag berač, ki je mem gredoče vbogajme prosil. Noben človek se ni zmenil za nesrečnega, sv. Martin je bil pa že tudi vse razdal, in ostalo

mu ni bilo drugega razun vojaškega orožja in obleke. Pa kmalo je bil sklep storjen. Sv. Martin izdere meč, razpara svoj plajš na dvoje, ga da polovico revežu, z drugo polovico pa odene samega sebe, kakor ve in more.

Nekateri, ki so mladenča takega vidili, so ga zasmehovali, kakor nespamet in traparija zna; drugi pa so se čudili nad njegovim silo usmiljenim srcem, in sram jih je bilo, da niso sami od svojega bogastva revežu podarili. — Prihodnjo noč se je svetemu Martinu Zveličar prikazal, ogernjen s polovico plajša, ki jo je bil dal revežu, in slišal je sv. Martin Jezusa, ki je k trumi angeljev rekel: „Martin, še keršenec, me je s tem oblačilom ogernil“.

Ta prikazen ga je napolnila z novo gorečnostjo za Božjo čast.

In ker se je dozdej še zmirom k svetemu kerstu pripravljaj, kakor je bila nekdej navada, da so se po več let pripravljali, odsihmal ni mogel nič več sterpeti, temuč se je dal v svojem osemnajstem letu kerstiti. Od tega časa je vedno premišljeval dolžnosti, ki jih je pri sv. kerstu na se vzel, in je želel tudi od vojašine rešen biti, da bi zamogel le samemu Bogu tolikanj ložej in v miru služiti. Vendar so ga vsi vikši in nižji tako ljubili, da ga niso hoteli odpustiti in je mogel še dve leti pri vojašini ostati.

Sv. Martin je s svojo pohlevnostjo povsod kaj dobrega storil, kamor je prišel. Vojašine rešen je močno želel svoje starše videti. Poda se iz Francoskega čez snežnike in zadene med razbojnike. Eden teh divjakov je bil že po njem

mahnil, ga potolči, le njegov tovariš je bil udarec vjel, da ga ni usmertil. Sv. Martin je bil miren in neprestrašen, kakor da bi nič ne bilo. Vsi razbojniki so se čudili nad njegovo pohlevnostjo in neprestrašenostjo. Tisti pa, ki ga je poprej hotel pobiti, je bil z ljubeznjivim in krotkim obnašanjem in govorjenjem sv. Martina tako presunjen, da je razbojniško derhal zapustil, z njim šel, se spreobernal, se dal kerstiti in je potem kakor posvečeni menih večkrat sam pravil, kako ga je bil bogoljubni mladenič sv. Martin s svojo krotkostjo spreobernal. Tako dobra beseda dobro mesto najde, serditez in pretepavec pa velikrat v pretepu nesrečen konec stori.

Ko je bil sv. Martin prišel na dom, je bil spreobernal svojo mater in veliko svojih rojakov h

keršanski veri. Njegov oče pa je bil toliko zaterjen v nejeverstvu, da ga ni mogel pridobiti. Pri tacih so velikrat kake velike pregrehe krive, da ne pridejo do luči resnice, v kateri bi se zveličali, ampak rajši v temoti ostanejo in umerjo. Tudi naši misijonarji povedo, da se tisti nejeverski divjaki najtežeje spreobrnejo k sveti veri, kateri so pijanosti ali pa kaki drugi veliki pregrehi vdani, zato, ker vedo, da keršanstvo je sveta, čista vera, ki vse gnjusobe in pregrehe prepoveduje. Iz nekega kraja iz Afrike povedo misijonarji, da je nečistost tako grozna, da se silo težko spreobračajo k luči svete vere. O nečistost, to je strašna pregreha, za katero je po besedah sv. pisma žep leni ogenj v večnosti pripravljen! Sv. Martin je bil tako serčen in mo-

čan v duhu, da je najhujši sovražnik: svet, satana in meso, to je, samega sebe premagal. To je prava moč, da človek samega sebe, da greh premaga; če kdo te moči nima, mu vse drugo ne pomaga.

Sveti Teodor.

Sv. Teodor je bil polkovnik ali oberst v vojski cesarja Licinija; on je bil pošten katoliški kristjan, ki se ni ustrašil svoje vere pred ljudmi spoznati. Zavoljo vere tožen, je vesel tako le odgovoril: „Stori, trinog! kar ti je ljubo; ne strah, ne terpeženje me ne bo ločilo od ljubezni Jezusa Kristusa. Zakaj moj Gospod Jezus Kristus je tukaj pričujoč, in vidi; on hoče, da naj svoje življenje s časno muko sklenem, da neumerljivo krono do-

sežem“. Tako je umerl 18. svečana v letu 361. — Pogosti spomin na vero človeka veliko grehov obvaruje. Kdor vsak dan saj ob kratkem vero, upanje in ljubezen obudi, zadobi posebno moč, se zoper hudo vojskovati.

Sv. Juvencij in sv. Maksim.

Ta dva mladenča sta služila hudobnega cesarja Julijana okoli leta 623. Enkrat, ko sta bila pri nekih oficirskih gostjah, so obernili govorjenje tudi na obilne človeške pregrehe in hudobije.

Pri ti priložnosti Juvencij kar vzdihne in reče: „Ako človek pregrehe premišlja, kakoršne so zdaj, se mu mora življenje pristuditi. Zakaj koga bi veselilo ob takem času živeti, v katerem se Bog zaničuje, ki je vse vstvaril, in se

njegova sveta postava z nogami tepta!“ Keršanski Maksim mu je to misel popolnoma poterdil; pa ravno to spoznanje in spričevanje pravega Boga med nejeverniki je njima smert naklonilo. — Keršanski vojak! tudi ti imaš velikrat priložnost, Boga očitno spoznati in se za njegovo sveto postavo pognati. Slišiš morebiti druge zaničljivo od svetih reči govoriti, ali pa nespodobno kvantati; kako se ti tačas zaderžiš? Bog ne daj, da bi ti ž njimi vlekel, ali se takim marnjam smejal, ki Boga žalijo. Posvari take prederzneže, in ako ne moreš nič opraviti, beži od njih, da se obvaruješ lastnega in ptujega greha. Spomni se Jezusovih besedi: „Kdor bo mene pred ljudmi zatajil, bom tudi jaz njega zatajil pred nebeškim Očetom“. Boljši bi ti bilo s sv.

Juvencijem in Maksimom umreti,
kot Jezusa zatajiti.

S v e t i N i k o n.

Sveti Nikon je bil doma na Neapolitanskem in je zgodaj vojaški stan nastopil. Ko mu je bilo k vojski iti, mu je njegova keršanska mati rekla: „Nikon, ljubi moj sin! ako prideš v smertno nevarnost, zaznamnjaj se s svetim križem, in svest si bodi, da ti bo Bog pomagal“. Zadel je prav kmalo na boj, v katerem je tudi enemu oddelku ali eni kompaniji zapovedoval. On in vsi njegovi so prišli v očitno smertno nevarnost. To viditi, Nikon začne klicati: „Jezus Kristus! ti vsegamogočni Bog, pokaži mi zdaj moč svojega svetega križa, da zamorem po

dobljeni vojski tvoj služabnik biti“. Gospod mu je res pomagal, zmagal je 180 vojšakov. Po zmagi je zavpil: „Velik si, o keršanski Bog! ki zmočjo svetega križa svoje sovražnike podereš“. — Ne pozabi, keršanski vojak! tudi ti lepih nauk, katere si dobil od svoje slovenske matere, kadar si v vojaštvo šel. Med njimi je bil gotovo tudi ta: „Môli rad! Nikar nikoli Boga ne zapusti, in tudi Bog te ne bo zapustil“. Kako spolnuješ ta lepi nauk? Ali greš pogosto v cerkev moliti, ker velikrat lepo priložnost imaš? — Ali sovražiš in se varuješ hudega, kar nad družimi vidiš? — Tvoja dobra mati želé, da bi saj slabši domú ne prišel, kakor si od doma šel; če pa spačen prideš, bo

žalostno za tvojo mater in slabo zate!

Sveti Janez Božji.

Sveti Janez, imenovani Božji ali iz Boga, je bil pri konjkih pod cesarjem Karolom V. Zavaljo nekega služabnega prestopka na vojski je bil k smerti obsojen, in bi bil imel obešen biti. Neki ptuj vojvoda ali general ga je smerti rešil, dosegel je prizanesenje (generalpardon); vendar je bil žalosten njegov stan, ker je bil s sramoto od vojništva spuščen in odpravljen. To osramotenje in pa neka pridiga ga je tako presunilo, da se je iz celega serca spreobernal, bil je potem svetnik, in začetnik reda milostnikov, to je, milih ali usmiljenih bratov, katerih opravilo je, za bolnike skerbeti. Imel je

pregovor: Terpljenje bo vselej moje tolažilo, in dokler bom živel, ne išem drugih rož, razun ternov s križa“. Umerl je 8. sušca okoli leta 1495. —

Terpljenje človeka k Bogu zaverne; toraj je terpljenje za človeka sreča, ne nesreča, ako ga le hoče prav oberiniti.

Sv. Peter iz Stalaska.

Keršanski vojak mora sinovsko ljubezen in zaupanje do prečiste Marije Device imeti; to mu v nadlogah in posebno v boleznih veliko pomoč deli. — Sv. Peter iz Stalaska je v vojašino stopil in se je vojskoval za sveto vero zoper krivoverce in puntarje Albinžane. V ti vojski je bil ranjen in od tistega časa ni bil nikoli več zdrav. Priserčna ljubezen do Matere Božje

ga je v toliki težavi obvarovala pred maloserčnostjo. Dve leti bolan, je najsilniše bolečine voljno terpel in je bil ves v voljo Božjo vdan. Umerl je v svetosti v letu 1254. Njegove poslednje besede so bile: „V tvojo brambo, o Gospod! se zročim, in ti, o Mati milosti! prosi za me“. — Priporočuj se posebno Materi Božji, da te obvaruje smertnega greha, in kliči jo na pomoč, ako te hude skušnjave nadlegvajo.

Koliko so pošteni kristjani terpeli za vero in lepo življenje.

Ti, ki se bojiš nekoliko zasmehovanja od kakega malovrednega tovariša preterpeti, in zato molitev opustiš in za njim v hudo potegneš; poglej koliko so pošteni kristjani terpeli za sveto vero.

Eno zmed najhujših preganjaj keršanstva je bilo pod trinogom Dioklecijanom po celem rimskem cesarstvu. Skoraj povsod so jim cerkve razderli in svete pisma požgali. V deželi Nikodemediji so silo velike trume kristjanov vkup naganjali in jih v kupe ločili. Okoli vsacega kupa so germado napravili in zažgali. In bili so ne le odrašeni, ampak tudi otroci. Sužnjim, ki so bili kristjani, so kamen na vrat navezali in jih v morje potopili.

Ravno tako po družih deželah. Marsikateri so naravnost kakor živino s sekiro ali z mesarico pobili; drugim so kosti sterli; druge so za noge obesili in pod njimi zakurili, da so bili v groznem terpljenju zadušeni; drugim so nos, ušesa, roke ter ude zaporedoma odsekali; druge so žive na žer-

javici počasi pekli, ali pa so jih h kolu privezali in jim meso od nog do kosti odžgali, po tem so jim na vse ude žerjavice djali, da so počasi umirali.

Nekaterim so ojstre žeblje za nohte zabijali; druge so na usta vergli in jim raztopljenega svinca med pleča vlivali tako dolgo, da jim je do pljuč in do serca pregorelo; drugim so noge na dva verha privezali, ki so jih z vervmí skupej potegnili, potlej pa spustili, in ubogi človek je bil na dvoje pretergan.

Enkrat je bilo nad šest tavižent mož (celi polk ali regiment) obdanih, ker so bili kristjani, in vsi do zadnjega so bili posekani; od nobenega se ne bere, da bi bil Kristusu nezvést. — Iz tega vidiš, keršanski vojak! kako drago so mogli ti spričevavci prvih časov

nebeško veselje plačati, da so ga dosegli; tebe sicer nobeden ravnost ne sili, sveto vero zatajiti, je jih pa veliko, kateri te s slabimi zgledi išejo v pregrehe zapeljati, med njimi je tudi tvoje znotranje hudo nagnjenje: Ako se ne boš na vso moč zoper hudo vojskoval, ne boš imel deleža pri marternikih v nebesih.

Cerkvene pesmi.

Pesem pri sveti maši.

Kirije.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše,
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zбриše grehe naše,
 Naj var'je nas nadlóg.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga;
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.

Marija, vsi svetniki
 Pomoči pros'no vas,
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogú bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarém.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti večno čast dajemo;
 Ti sam, o Bog, si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot;
 Temoto razsvitljuje,
 Nas var'je grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Kredo.

To ver'jem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Tvoj Sin je rod človeški
 Sam spravil spet s teboj.
 Svet' Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Od njega moč dobiva
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,
 V katoliški cerkvi hranil,
 K' je zanjo kri preлил;
 To ver'jem vse resnično.
 Le, Bog, pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar

Za svoje hudobije
 In celega svetá.
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo,
 Da naj mu bo češenje,
 Spodobna večna čast,
 Da dušam da življenje,
 Vsi cerkvi božji rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vselej hvaljen bode,
 Češen, povikševan,
 Zveličat vse narode
 Od Boga nam poslan.

Po povzdigovanju.

O angelci hitite,
 In pridite 'z nebes,

Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Da b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit.

Ti Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj
 Nebeško luč uživat',
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog, ti poje;
 Češen bod', Oče ti;
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi;
 Daj nam naš kruh, jed zdravo,
 Dolgé odpusti nam,
 Ne pelji nas v skušnjavao,
 Otmi sovražnikom.

Med sv. obhajilom.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jaz želim;

Pa k teb' ne morem priti,
 Ker toljkokrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš,
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš.

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš,
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

Pri koncu svete maše.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu darovali
 Njegovega Sinú.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsim zastava,
 Da pridemo v nebó.

Pesem pri sveti maši.

Kirije.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti;
 Daj milost njim, ki hrepené
 V solzah izmiti vse dolgé.
 Odpusti Oče grešnikam
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam
 Dobrotljiv skaži se nam.

Gloria.

Čast bodi v visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Ljudem naj bo vselej;
 V ponižností pojemo,
 Ti hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (Dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izhaja
 Svet evangelium;
 Sercé naj nam navdaja,
 Razsveti naj naš um;
 Modrost naj vlada večna,
 Resnice nas uči;
 Bo duša večno srečna,
 Če vere se derží.

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar časti!
 Veruje z živim spoštovanjem
 V tebe edinega Boga.
 Veruje tudi v Tvoj'ga Sina,
 Spočet'ga od svetega Duha.
 Jesetova ga korenina
 V deviškem cvetu je scvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, darí le - té,

Ž njim ljudstvo posvečuje
 Ti misli in želje!
 To kruha je in vina
 Za grehe naše dar,
 Spomin je tvoj'ga Sina
 Položen na altar. (dvakrat.)

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod!
 Poj s Kerubini: Sveti
 Si ti Bog Sabaot:
 Vsa zemlja naj ti poje.
 Nebó naj te časti,
 Ime presveto tvoje,
 Povsod naj se slavi.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta oltar!
 Nanj kladamo ti po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Tvoj Sin je dar le-tá presveti,
 Iz zgolj ljubezni darovan,

Ki zvolil je za nas terpeti,
 Ko jagnje bil za nas zaklan.

Agnus Dei.

O glejte, Božje Jagnje
 Za nas preлива kri,
 Na križu glavo nagne,
 Do smerti že medlí,
 Vse grehe nam odjemplje,
 Umerje za dolgé;
 Narodi cele zemlje
 Po njem si mir dobé.

Obhajilo.

Gospod, oh nisem vreden, (dvakrat.)
 Da tebe bi zavžil,
 Al stori, da bom vreden, (dvakrat.)
 Ter bodem zopet živ.
 Te v duhu zdaj prejeti, (dvakrat.)
 Iz serca hrepenim.
 Daj ženin naš presveti, (dvakrat.)
 Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali,
 Dar bil je Božji Sin,

In smerti praznovali
 Njegove smo spomin.
 Po njem sedaj prejeli
 Nebeških smo darov;
 Naj Bog nam še dodeli
 Z nebes svoj blagoslov.

Zahvalna pesem.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó
 Hvali zemljo in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi, trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!

Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja;
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerjè,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojštega sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus, bodi vsmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj ino v večnosti.

Milostljiv nam bodi danes,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi;
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

**V. Hvalimo Očeta in Sina s
 svetim Duhom vred.**
**O. Častimo in povikšujmo ga
 vekomaj.**

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod z vami.

T. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

Bog! kterega usmiljenje ni-
ma števila, in kterega dobrote
bogastvo je neskončno, zahvá-
limo tvoje veličastvo za dode-
ljene dari; in prosimo vedno
tvojo milost, da, ker prošnikom
dodeliš, kar želé, jih ne za-
pustiš, temuč pripelješ k pri-
hodnjemu plačilu. **Po Kristusu,**
Gospodu našem. Amen.

V. Gospod z vami.
 O. In s tvojim duhom.
 V. Hvalimo Gospoda.
 O. Bogu bodi hvala!

Nekatere vojaške pesmi.

Bog ohrani nam Cesarja.

1.

Bog ohrani nam Cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa,
 Blagoslovi Gospodarja
 In Očeta našega!
 Naj Mu sveti lepa zar'ja,
 Večni naj Mu srečo da!
 Bog ohrani nam Cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa.

2.

Njegov tron naj bo pravica,
 Krona Njegova modrost!
 Sveta véra Mu desnica,
 Tovaršica učenost!
 Angelj Božji po vsih potah
 Srečno Franca naj pelja!
 Bog osreči v vseh dobrotah
 Naš'ga Franca Jožefa!

3.

V ljubem miru Mu kralj'vati
 Bog mirú in sprave daj,
 Avstrijanom pa vživati
 Že na zemlji srečen raj!
 Naj cesarska roka brani
 Nas ves čas sovražnika!
 Bog obvari nam Cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa!

4.

Mir in sreča po deržavah
 Avstrijanskih naj cvetè,
 Naj v ljubezni ino pravah
 Se po sreči izide vse!

Vsi zapojmo Francu vdani,
 Vsi iz celega serca:
 Dolgo let nam Bog ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

Slomšek.

Novaki po prisegi.

1.

Bog te živi, domovina!
 Tebi vsak junak živi;
 Tebi do hladila groba
 Naša gorka kri kipí.
 Tebi v službo stopimo,
 Tebi dan's priséžemo.

2.

Solnce po vsem ljubem svetu
 Sveti, luna ima svoj čas,
 Zvezde se leskečejo;
 Pa takó ne, ko pri nas:
 Tebí v službo stopimo,
 Tebi dan's priséžemo.

3.

In nikjer ga ni cesarja,
 Da bi naš'mu bil enak,
 Vsi ga ljub'mo ko očeta,
 Zanj volján je umreti vsak:
 Tebi v službo stopimo,
 Tebi dan's prisežemo.

4.

In junak za sveto vero
 Ne gori nikjer takó,
 Kakor v naši domovini,
 Torej naše znamnje bo:
 Tebi vsi prisežemo,
 In zvesti ostanemo.

Pošten vojak.

1.

Voják vesel je korenjak,
 Kar prav ino spodobno je;
 Čmernósti ne pozná vojak,
 Ne zgraja, ne prepira se.

O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

2.

Vojak pošten je korenjak:
Dovoljen s tem, kar cesar dá,
Nikomur ni on nadlegák,
Pomaga rad, in da, če imá:
O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

3.

Vojak je moški korenjak:
Ne kolne in se ne rotí,
Je vsmiljen, čist, ni gerd piják;
Nesrečo serčno poterpí:
O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

4.

Vojak je moder korenjak:
Nedolžnost tujo in svojo bran',
Cesarju serčno služi vsak,
Je dober človek, zvést kristjan:
O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

K oroževanju ali ekserciranju.

1.

Pokoneu, serčni korenjaki,
Vstanite véрни vsi vojaki!
Skoz okno solnce že molí
In urno k delu nas budí.

2.

Je dolgo dnevno scer čuvanje,
Le kratko, pa prijetno spanje,
Ker váruje nas Božja moč
Poletno pokojljivo noč.

3.

Gospod, ki njega je stvarjenje,
Nam dal je tud' še dan's življenje,
Nam ude s spanjem pokrepčal,
Da vsak je spet vesel in zdrav.

4.

Zato zdaj serca povzdignimo,
Pobožno se mu zahvalímo;
Pod svojo ohrambo nas je djal,
Nam angelj varha v stražo dal.

5.

Zdaj pa na naše opravilo
 Okó bo Božje nas spremilo;
 Vse, kar naklóni nam nebó,
 Naj njemu v čast in hvalo bó!

6.

Na svetu nam je res terpeti,
 Pa saj bo treba kmal' umreti:
 Če služimo Gospodu zmir,
 Nas unkraj čaka večni mir.

Na popotovanju ali maršu.

1.

U zmerzlini in vročini
 Mérimo čez hrib in log,
 V gromu, tresku in dežini,
 Naj bo žar, ali srež okrog.

2.

Naše post'lje so planjave,
 Naša streha plavo nebó,
 Brez skerbi in volje zdrave
 Križem - svét korakamo.

3.

Če tud' kterkrat čevelj žuli,
 Naj bo, naj bo v Božje imé,
 Če tud' včasi želodec kruli,
 Enkrat kon'c bo že, bo že.

4.

Pridemo pa v stanovanja,
 Se nam dobro vnovič godí,
 Kmet prinese pokrepčanja:
 Kapco pod pazho, v roki jedi.

5.

In vojaki mi pošteni
 Ga ne zaničujemo,
 Sesti k nam na stol leseni
 Z nami zajet' mu rečemo!

6.

Reci kdo, kar mu je drago,
 Meni je všeč vojaški stan:
 Dušno in telesno blago
 V varnosti vojak ohran'.

7.

Za cesarja v eno méro
 Smo voljni mi vse terpet',
 Za Boga in sveto véro
 Tavžent — tavžentkrat umret'.

Boben in trobenta.

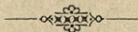
1.

Boben zabobna,
 Trobi trobenta na glas,
 Vstan'te tovarši!
 Puške čez ramo, bodalo za pas!
 Kliče k paradi, na vajeenje nas;
 Stopnja za stopnjo naprej,
 Solnce visoko bo zdej!

2.

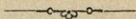
Kratke so ure,
 Kmalo življenje bo preč:
 Vmreti bo treba, —
 Zboljšati potlej ne da se več,
 Ko je na odru mertvaškem merlič:

Moder bod', žívi lepó,
Groza te umreti ne bo.

Glasilka ali parola.

Glasilka skaže, kdo je naš,
Gorjé mu! kdor je nima v glavi
Glasilka sodnji dan, pajdaš!
Na lév' boš slišal, al na pravi.
Pohléven, čist in trezen bod',
Sodnika spomni se povsod;
Glasilka tvoja bo:
„Ne b ó!“

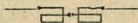

Na stražo.

Na stražo kliče me dolžnost
Za dom in za cesarja;
V persih mi kipí krepóst,
Ne vstrašim se viharja.

Na straži bodi, o mladost!
 Za čednost in poštenje;
 Cesarju in Bogu zvestost!
 To pravó je življenje.

Bojna pesem avstrijskih vojakov v Lombardiji.

(Potočnikova.)

Na nóge, bratje! bobni ropotajo!
 Cesarstvo kliče svoje sine v boj;
 Bandera, zmage vajene, vihrajo,
 Častiti *vojvod* pelje hrabrih broj;
 Ne bégaj! stoj! sovražni plašni roj!
 Kupí serce
 Na boj, možje!
 Strelú vihar
 Je slave žar!

Na noge, v boj! mogočni Bog je z nami,
 Junaškega je *vojvoda* nam dal;
 V premago gre s pogumnimi verstami,
 Lovórove bo hrabrim vence bral;
 Da zmagamo, bo Bog na strani stal.
 Kerš. junak.

Ko strésa grom,
 Bučí polom,
 Se oživí
 Junaška krí.

Kustoca, Volta, Šent-Lucija, Sona,
 Vičenca naše slave zvezde so,
 Z njih spletena bodi svitla krona,
 Glavó naj venča *premagavčevo*,
 Glavó *Radeckiga* častitljivo;
 Njegov obraz
 Unema nas;
 Prestraši vse
 Sovražnike.

Pozdravimo vas, bratovske junake,
 Tam, kjer gromi cesarska Donava,
 Kjer Vindišgrec in Jelačič vojšake
 V pravično zmago hrabre peljeta.
 Tud' vaša čast je slavno rešena!
 Vaš ven'c je zvit,
 Zdajav'c pobit.
 Vas slavimo,
 Objamemo.

Še Avstrija svobodna in častita,
 Nezmagana, krepkejši le stoji;

Sovražna moč zdajavcev je razbita,
 V zasluženih verigah tam leži,
 Vojšakov zvestih roka jo teži!

O Avstrija

Pomlajena

Junaško stoj!

Mi ščit smo tvoj.

Franc Jožef! za Te, ljubljen'ga Cesarja,
 Vojšakov Tvojih meči bliskajo,
 Za Te, narodov zvestih poglavarja,
 Slovenske tudi serca bijejo,
 Na migljej Tvoj v grom boja planejo.

Če stresa grom,

Buči polom,

Junak kriči:

Franc naj živi!

Obség.

	Stran
Keršanskega vojaka dvojna vojska	3
Sveti Juri, dvojni vojak	4
Keršanski vojak bodi svetega Jurija brat	7
Tudi vojak mora moliti	10
Jutranja molitev	12
Premišljevanje	14
Molitev k Jezusovemu sercu za dar čistosti	18
Molitev vojaka k Jezusu za milost v svojem stanu	20
O poldne	21
Pred jedjó	22
Po jedi	23
Molitev k presladkemu imenu Jezusu	23
Molitev mladenča k Materi Božji	25
Keršanskega vojaka ura	27

	Stran
Večerne molitve	35
Obžalovanje in sklep	37
Tri božje čednosti ob kratkem	38

Sveta maša.

Molitev pred sveto mašo	40
-----------------------------------	----

Zakrament sv. pokore.

Opomin k pokori	72
Molitev pred spraševanjem vesti	73
Kratko spraševanje vesti	74
Molitev po spraševanji vesti	79
Po spovedi	83
Pred sv. Obhajilom	86
Hrepenenje po Jezusu	91
Poniževanje in obžalovanje	92
Prošnja	94
Po svetem Obhajilu	97
Molitev	98
Zahvala	101
Prošnja do Jezusovega Serca	102
K Materi Božji	104

	Stran
Tri božje čednosti	105
Litanije vseh svetnikov	111
Lavretanske litanije	128

Sveti križev pct.

Priprava	139
--------------------	-----

Pri bolnikih.

Molitev bolnika	155
Ko bolnika v sveto Olje devajo:	
129. psalm	158
Molitev	159
Pobožni zdihljeji, ki se zamorejo bolniku narekovati	162
Ko bolnik umira	164
Ko se je duša ločila od telesa	165
Za verne mertve	167

Nekatere posebne molitve, zlasti v vojski.

Za vojskovodja	169
Za častnike ali oficirje	170
Molitev vikšega za podložne	171
Na bojišu ali na pokopališu	172
Za tovariše v boju	173

	Stran
Molitev ranjenega na vojski	175
Za mertve vojake	176

Nekateri lepi nauki.

Jezusa nad vse ljubiti	178
Ponižno se podvreči	180
Življenje čiste duše pred Bogom	181
Strah večnega ognja varuje v ne- čistost in prevzetnost.	182
Spomin Kristusovega terpljenja va- ruje v razuzdano veselje	183

Nekaj zgledov

za keršanske vojake	185
Ponižni stotnik	187
Sveti Kornelij	189
Sv. Longin in njegova tovariša	190
Sveti Boštjan	192
Štirideset mučenikov	194
Sveti Vital	196
Sveti Martin je bil pošten vojak	197
Sveti Teodor	206
Sv. Juvencij in sv. Maksim	207
Sveti Nikon	209

	Stran
Sveti Janez Božji	211
Sv. Peter iz Stalaska	212
Koliko so pošteni kristjani terpe- li za vero in lepo življenje . .	213

Cerkvene pesmi.

Pesem pri sv. maši. Perva	217
Pesem pri sv. maši. Druga	223
Zahvalna pesem	227

Nekatere vojaške pesmi.

Bog ohrani nam Cesarja	231
Novaki po prisegi	233
Pošten vojak	234
K oroževanju ali ekserciranju . .	236
Na popotovanju ali maršu	237
Boben in trobenta	239
Glasilka ali parola	240
Na straži!	240
Bojna pesem avstrijskih vojakov v Lombardiji	241

